Akbaba

19/77

İNDİRİMLİ SATIŞLAR BİTTİ...

şimdi de ALKART indirimi başladı

Yüzbini aşkın aile gibi siz de ALKART indiriminden yararlanın

ALKART NEDİR?
Hesabı olsun olmasın, Akbank'ın tüm halkımıza indirim imkânı sağlayan bir alışveriş sistemidir.

NASIL ALKART SAHİBİ OLUNUR?
Çok basittir. Akbank'ın yurt sathına yaygın 500'ü aşkın şubesinden herhangi birine kimlik kartı ve bir fotoğrafla başvurmak yeterlidir. Alkartlarını daha önce almış bulunanların da, ikinci altı aylık indirim dönemi için bir Akbank şubesinde, Alkart'larını onaylatmaları gerekir.

ALKART'TAN ÜLKEMİZİN HERHANGİ BİR ŞEHRİNDE OTURANLAR DA YARARLANABİLİR Mİ?
Evet. Oturduğunuz yerdeki Akbank şubelerinden alacağınız Alkart'la başka bir şehirdeki Alkart indirimi uygulayan süpermarket, otel ve mağazalarda indirimli alışverişinizi kolaylıkla yapabilirsiniz.

ALKART'IN GEÇERLİ OLDUĞU ÜLKEMİZİN ÜNLÜ SÜPERMARKET, OTEL VE MAĞAZALARI

SÜPERMARKETLER (İndirim oranı % 5)

YENİ KARAMÜRSEL	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Şişli, Kadıköy, Üsküdar, Sultanhamam) ANKARA (Kızılay, Ulus) İZMİR (Konak) İzmit, Bursa, Adapazarı, Gaziantep, Kütahya, Karamürsel
yeni konak	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Osmanbey, Kadıköy) İZMİR (Konak)
GÖKBAKAN ALIŞVERİŞ MERKEZİ	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Bakırköy/Bahçelievler)
UFİ	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Aksaray)

MAĞAZALAR (İndirim oranı % 10) — ISTANBUL

alas	Kadın - erkek giyimi ve tuhafiye	Beyoğlu
ANAPA	Çocuk giyimi	Şişli, Bebek, Edirne
ASTAŞ	Kumaş ve konfeksiyon	Sultanhamam
[illegible]	Kadın - erkek konfeksiyon	Tünel
biliktan Butik Sertaç	Kadın iç giyimi	Osmanbey
Çağ	Erkek konfeksiyonu ve tuhafiye	Osmanbey
çift geyik karaca	Kadın - erkek giyimi ve triko	Beyoğlu, Şaşkınbakkal, Osmanbey
DERİSAN	Deri eşya	Tünel
dilberler	Kadın - erkek - çocuk konfeksiyon - kumaş	Mahmutpaşa, Nişantaşı, Osmanbey
DİVAN	Kadın - erkek kundura ve çanta	Beyoğlu
EREN TRİKO	Kadın konfeksiyon	Beyoğlu Bakırköy
Erol	Erkek ve çocuk giyimi	Beyoğlu
Galeri Kristal	Zücaciye, kristal eşya	Galatasaray
galeri murat	Kadın, erkek, çocuk giyimi	Kadıköy
GALERİ ŞEHİR	Kadın, erkek çocuk konfeksiyon çanta, ayakkabı	Kadıköy
Gençler	Kadın, erkek, çocuk giyimi ve kumaş	Pangaltı
[illegible]	Kadın - erkek kundura, çanta	Osmanbey
[illegible]	Döşemelik, perdelik	Sultanhamam
JAPON MAĞAZASI	Muhtelif hediyelik eşya	Beyoğlu
kadıköy bonmarşesi	Kadın - erkek giyimi	Kadıköy
LORD MAĞAZALARI	Kadın, erkek çocuk giyim	Fatih Beşiktaş
[illegible]	Mefruşat	Harbiye Rızapaşa/Sultanhamam
[illegible]	Kadın, erkek, çocuk giyimi	Bakırköy
O.Z.K	Sezak ve bilumum halı çeşitleri	Mecidiyeköy
ÖRMEİŞ	Kadın, erkek triko ve konfeksiyon	Merkez: Topkapı Şube: Aksaray
renk	Kadın, erkek, çocuk triko ve konfeksiyon	Fatih, Bakırköy
SEVİM BEBE	Bebek ve çocuk giyimi	Eminönü/Yenicami
sörmen	Erkek giyim ve aksesuar	Osmanbey, Kadıköy, Bakırköy
Şem-Sır Filiz Mefruşat	Tül perdelik	Rızapaşa/Sultanhamam
ULUCA KUMAŞ	Kumaş	Eminönü
Uygar EL HALILARI	Bilumum halılar	Nişantaşı
YÜNSA (HALSA)	Yünsa Halıları	Aşirefendi

MAĞAZALAR (İndirim oranı % 10) — ANKARA

alp BİLLORİYE	Zücaciye, kristal eşya	Atatürk Bulvarı 59/B YENİŞEHİR
APA MAĞAZALARI	Kundura ve çanta	Anafartalar Cad. 17/B ULUS; Atatürk Bulvarı 70/D YENİŞEHİR
DEMET TUHAFİYE	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 38 ULUS
[illegible]	Konfeksiyon	Necatibey Cad. 22/1 YENİŞEHİR
[illegible]	Triko ve konfeksiyon	Merkez: Kocabeyoğlu Pasajı Alt kat No: 58; Şube: Atatürk Bulvarı Büyük Çarşı No: 110
Galeri MURSİN	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 38/A ULUS
GÜNGÖRLER	Abajur, avize, aplik imalâtı	Necatibey Cad. 10 YENİŞEHİR
KUŞAN MAĞAZASI	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 56 ULUS
moda ÇANTA	Çanta, kemer, bavul, cuzdan	Necatibey Cad. 17 YENİŞEHİR
ORSAN MOBİLYA	Her çeşit mobilya	Taşdelen Sok. 27 SİTELER
ÖZÇELİK KARDEŞLER	Perde, mefruşat, konfeksiyon, halı	Anafartalar Çarşısı 85 ULUS; İzmir Cad. 5 YENİŞEHİR
ÖZKAN MEFRUŞAT	Mutfak eşyaları, perde, döşeme, halı vb.	İzmir Cad. 7/B YENİŞEHİR; Atatürk Bulvarı 90/A YENİŞEHİR
TOP DERİ KONFEKSİYON	Her çeşit deri konfeksiyon, ayakkabı ve aksesuar	Necatibey Cad. 40/A YENİŞEHİR
UĞURLU MAĞAZASI	Her çeşit eşya	Anafartalar Cad. 54 ULUS

MAĞAZALAR (İndirim oranı % 10) — İZMİR

[illegible]	Kadın, erkek, çocuk hazır giyim ayakkabı çanta	Cumhuriyet Bulvarı 174 ALSANCAK
Cihan	Konfeksiyon	Fevzipaşa Bulvarı 154/C
[illegible]	Kadın - erkek kundura ve çanta	Kemeraltı Cad. 16 KONAK
ÖZ-AK AVİZE	Avize, mobilya, zücaciye	1301. Sokak No. 5 BASMANE; Fevzipaşa Bulvarı 14; Atatürk Cad. 346/Z ALSANCAK
ŞAFAK	Kadın - erkek çocuk ayakkabı, çanta, valiz	Fevzipaşa Bulvarı 160
[illegible]	Kadın - erkek her çeşit kumaş	İpek Pazarı 903; Talâtpaşa Bulvarı 15; Kemalpaşa Cad. 47 KARŞIYAKA
ÜSTÜN	Her çeşit mefruşat	Fevzipaşa Bulvarı 59/A
yılmaz hakan	Kadın - erkek giyimi, manifatura ve mefruşat	Kemalpaşa Cad. KARŞIYAKA (4 mağaza)

*Alkart indirimi uygulayan oteller listesi ayrıca ilân edilecektir.

ALKART
Akbank'ın indirim kartı

AKBANK
güveninizin eseri

REPRO

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 19 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 4 Mayıs 1977 — Fiatı 250 Kuruş

AH BİR BECEREBİLSEYDİK!

YÜKSEK Anıtlar Kurulu'nun bir üyesi; yazılan karalanan, değiştirilip yeniden yazılan sloganlar yüzünden duvarların yazboz tahtası olmasının önüne geçmek üzere şöyle bir öneride bulunmuş:

«Kent içinde belli alanlarda belirli duvar yüzeyleri bu işe ayrılmalıdır.»

İyi niyetle yapıldığı su götürmeyen bu önerinin işe yarayacağı konusunda kuşkuluyuz. Sakat yanları çok çünkü.

İlkin yeterlik sorunu çıkıyor karşımıza. Gördüğümüz kadarıyla halkımız öylesine dolu, öylesine çok söyleyecek şeyi olan bir halk ki, bırakın duvarları; ağaç gövdeleri, gemilerin bordaları, yollar, trafik levhaları, kamyon çamurlukları, minibüs arkaları, pencere camları ve merdiven basamakları bile yetersiz kalıyor. Her bir karış açıklık dolu ve çoğu yerde günde üç - dört değişik baskı yapılıyor.

İkincisi, gazeteler gibi duvar edebiyatının da tiryaki okurları var. Okumaya alıştığınız bir duvarda «Bu sayfanın içeriği Çemenzar Sok. Sütun 5'e aktarılmıştır,» gibilerden bir duyuru görürseniz kızmaz mısınız?.

Bir başka engel, bu işe ayrılacak duvarları kimin ve nasıl belirleyeceği. Yolsuzluk söylentileri bir anda gökleri tutardı. Yer sınırlandırılınca, en göze batan bölümleri parası ve gücü fazla olanlar kapardı. Bu da anlatım özgürlüğüne yeni bir darbe olurdu. Nasıl Tosun adındaki kişi tüm helâ duvarlarını parsellediyse, bu sınırlı alanları da bir başkası tekeline alırdı.

Daha bitmedi. Ansızın esinleniveren bir duvar yazarı, serbest yazım bölgesine gelene dek nasıl tutardı kendini? Oraya gelene dek aklındakini unutmaz mıydı? İşin doğallığı ortadan kalkmaz mıydı? Akıcılık gidip duvar sanatı zorlamalı bir biçime bürünmez miydi?

Kısacası, bu yöntem yürüyecek bir yönteme benzemiyor.

Ama keşke yürüyebilseydi. O zaman toplumumumuzun birçok başka sorununa kendiliğinden bir çözüm yolu bulunmuş olurdu.

Öğrencilerin orada burada rastgele öldürülmeleri yerine; önceden yıllık, aylık, ya da haftalık kotalar belirlenirdi. Bu seçilenler öldürülür, geri kalanlar huzur içinde öğrenimlerini sürdürürdü.

Soyulacak banka şubeleri önceden bilinebilir, polis ve halk o gün ve saatte çevreyi boşaltarak hem soyguncular zorluk çıkarmazlar hem de kendilerini sıkıntıya sokmazlardı.

Tüm sürücü ve yayalara heyecan çektirilecek yerde, belirli taşıtlar seçilip birbirine toslatılır, belirli yayaların üstünden geçilirdi.

Çoğunluğun bölük pörçük süründürülmesi yerine; belirli kişilerin tüm sürünme eylemlerini üstlenip açlık çekmesi, hastanelerde yatak bulamaması, okuyamaması, işsiz kalması, paçavralar içinde gezmesi olanağı sağlanmış olurdu.

«Hangi dış ülkeden kazık yiyeceğiz?» diye kuşku ve korkuyla düşünmekten de kurtulabilirdik. Bir düzen kurulunca, sözgelimi Amerika'nın ambargo koyduğu yıl, Ortak Pazar'daki dostlarımızdan bir yılanlık beklemezdik.

Dilenciler toparlanıp belirli bir sokağa dizilir, sadaka vermek niyetinde olmayanlar da o sokaktan geçmezdi. Yankesiciler, kaçak sigara satıcıları ve sokak kadınları için de aynı yol uygulanabilirdi.

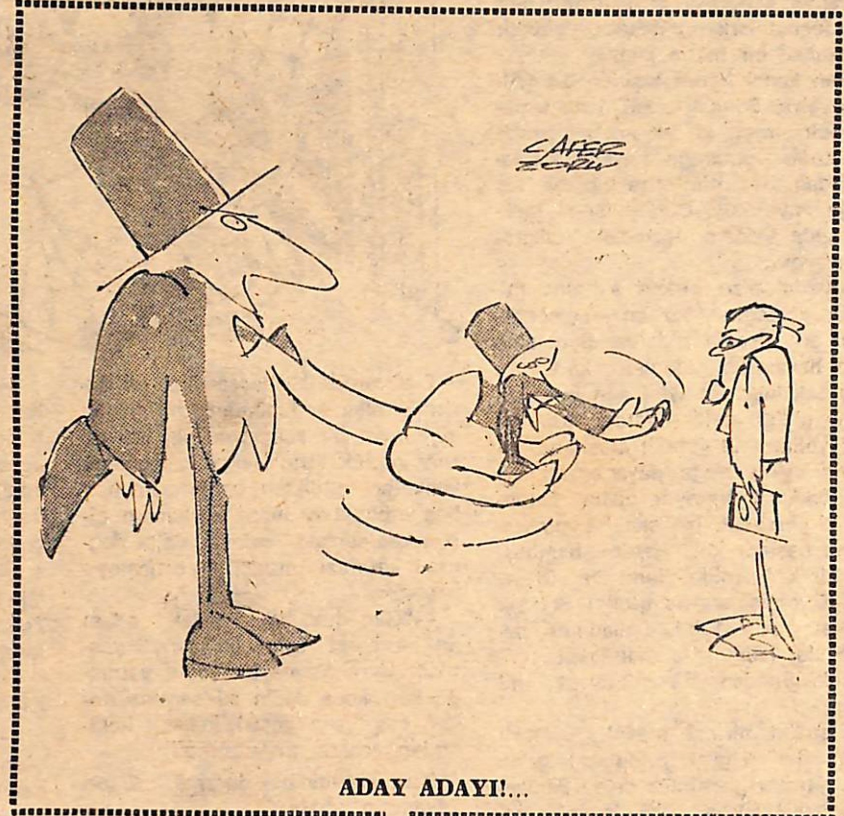
Radyo ve televizyonda belirli bir zaman dilimi propagandaya ayrılır, bunun dışında kalan zamanlarda gerçekçi programlar yayınlanırdı.

Yollar kentin belirli bir kesiminde delik deşik ve eğri büğrü yapılır, elektrik ve su kesilmeleri bu bölgede olur, yalnızca bu bölgenin çöpleri toplanmazdı.

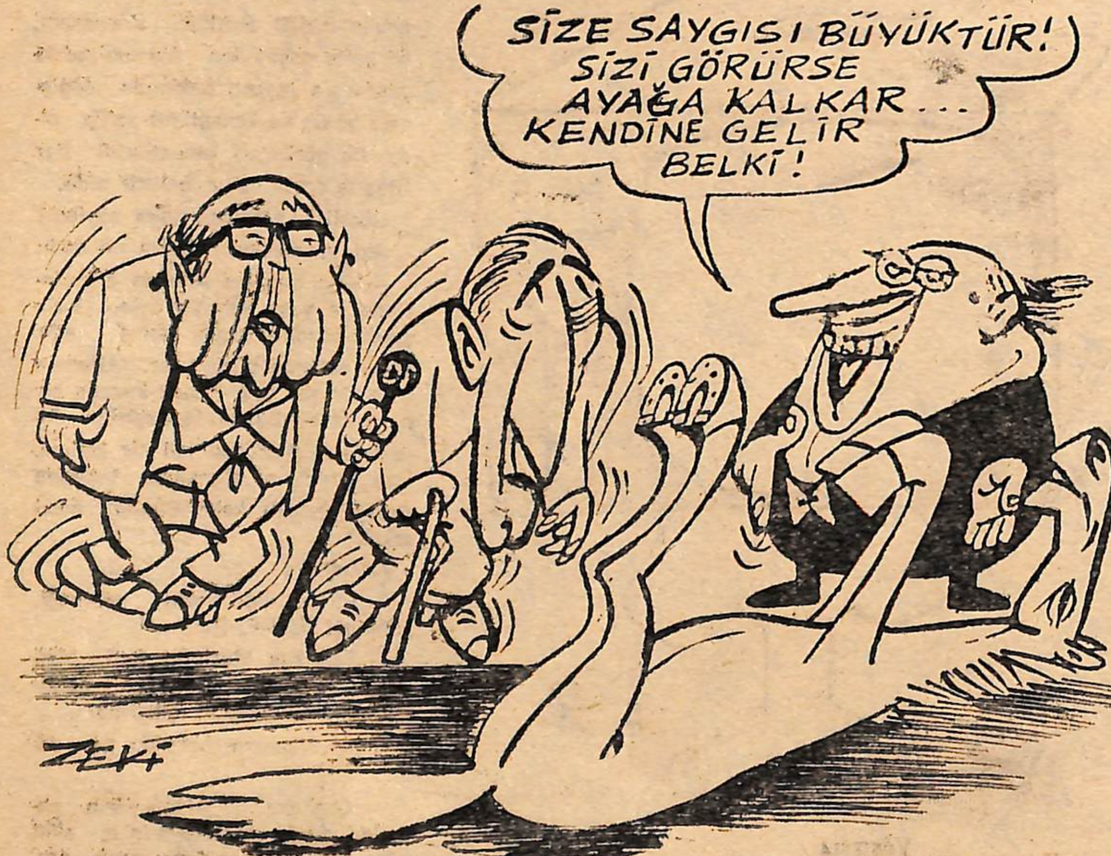
Nerede neyle karşılaşacağımızı iyi bilirdik o zaman. Başımız dinç, gönlümüz şen olurdu.

Hani ya ne güzel olurdu..

AKBABA

ADAY ADAYI!...

— Demirel, Bayar ve Bölükbaşı'dan A.P.'yi desteklemesini istedi. —

KAYNANAM Almanya'da

kevenoğlu

SEVGİDEĞER okurlar, her kimin varsa ve de yaşıyorsa kaynanasına Allah uzun ömürler versin! Benim de kaynanam var ve de yaşıyor. Eşi benzeri bulunmayan, kendine özgü deyimleri ve dilleri, kendi dünya görüşü olan, toplu toparlacık, ellisine merdiven dayamış, kendisine sorsan otuz beş mi desem kırk mı desem, gevrek kahkahalı bir hatun kişi.

Ben kendi hatun kişimle bu Almanya'ya, Bonn'a geleli daha seneyi bulmamıştı ki sık sık ve firaklı mektuplar gelmeğe başladı kaynanamdan. Hasretliğimize hiç mi hiç dayanmıyormuş. Derken son mektubunda baklayı ağzından çıkardı kaynanam:

«Kızım, size birkaç aylığına misafir geleciğiz. Mazlûm -kayınbabamın adı- uçakla gidelim diyo, ama ben havalarda gidemem, korkarım, başım döner. En iyisi sen bana ve bana gidiş geliş yataklı tren bileti yolla, ama yataklı olsun ha, bilirsin uykusuzluğa dayanamam.»

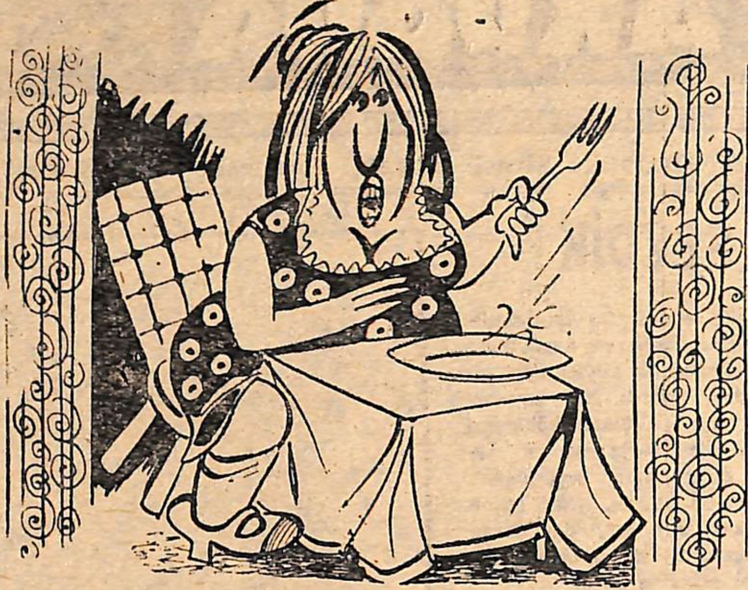
Efendim, görmeyin, bizim hatunda bir hareket, bir canlılık, bir hazırlık başladı ki... Hatun bambaşka bir kadın oldu. Bana bir itibar, bir davranış, sorma gitsin! Sık sık söyler oldu: «Tabiî, damadının sayesinde kadıncağız memleket görecek. Bundan âlâ mürüvvet mi olur?»

Efendim birinci mevki, yataklı tren biletleri gitti, yolda göstersinler, yardım görsünler diye Almanca yazılı kâğıtlar gitti, insanlık nali, eğer bizi Bonn istasyonunda bulamazlarsa taksi şoförüne gösterecekleri pusulalar gitti, bizim annesinin hayırlı evlâdı pozunda hatunun gece yarılarına kadar oturup döşendiği açıklamalı mektuplar gitti. Gitti oğlu gitti! «Bundan da annem hoşlanır» diye mutfağın alt üst dolapları, buzdolabı, raflar türlü yiyecek paketleri, kavanozları ile doldu. «Bunda annem rahat eder» diye yastıklar, yorganlar, kılıflar, şezlonglar, minderler alındı. «Bundan annem hoşlanmaz» diye duvar resmi, takvim, iskemle, âlet avadanlık ne varsa ortalıktan kaldırıldı. Yatak odamızı onlara verelim, biz karı koca oturma odasında yatalım diye ucuz, geniş, zor kaldırılıp koparılan lenduha gibi bir kavç alındı.

Kaynanasını seven okurlar, lâfı uzatmayalım, kaynanam Cevriye Hanım ve kendi deyimi ile halâlı Mazlûm Bey, yani kayınbabam, Haziran ayının onaltıncı Perşembe günü, öğleden sonra saat 4,30'da Bonn istasyonunda Alaman topraklarına ayak bastılar.

Kaynanamın avaz avaz ortalığı çınlatan «Ah, benim biricik, hayırlı evlâdım!», «Ah benim arslan damadım!» sarmaş dolaş olmalardan sonra Bad Godesberg'e, eve gitmek için istasyonun önündeki taksi biniş yerine indik. Kaynanam:

— Damat, dedi, şöyle alımlı çalımlı bir taksiye binelim de Alaman komşularımız benim Türkiye'den anlı şanlı geldiğimi görsünler!

Eve vardık, kaynanam bize ne getirmiş olsa beğenirsiniz: bir küçük şişe rakı, bir kangal sucuk, bir yarım kiloluk kutu şeker. Yorgunluk kahveleri içildikten, hafif tertip hoş beş edildikten sonra kaynanam bizi arkasına taktı, evimizi, daha doğrusu katımızı teftişe, eleştirmeye başladı:

— Gaç gıız, böyle yatak odası mı olurmuş! Yorganlar ayrı, yastıklar ayrı. Neyneyim böyle yatmağı, karı koca dedin mi sarmaş dolaş, can cana yatar! İnsan helâlinden uzakta mı yatarmış!

Belli ki utanmış duruma düşen kaynatam açıkladı:

— Cevriye, böyle daha sağlığa yarar ve rahat değil mi?

— Sen sus Mazlûm, senin aklın yatak yorgan işlerine ermez! Bizim iyi evlât pozunda hatun:

— Anneciğim, dedi, babamla rahat etmeniz için bu odayı size veriyoruz. Sen bu tarafta, babam da pencereye doğru şu tarafta yatarsınız, Pencere tarafı serin oluyor, üşütürsün. Kaynanam bu lâflar üzerine memnun oldu:

— Eh, ne yapalım gayri, Mazlûm'la birbirimize sokulur yatarız. Zaten şurda bir kaç ay bir şey kalacağız, çabuk geçer.

Önde kaynanam, bir teftiş grubu halinde mutfağa girdik:

— Gaç gıız, böyle mutfak mı olurmuş! Mutfak dediğin kocaman, geniş, ferah olur. Hani rafların?

— Anneciğim, bak, alt üst sıra dolaplar. İçinde de rafları var. Kapaklarını kapattınmı mutfak derli toplu oluyor.

Kaynatam:

— Cevriye, bak şu geniş pencereden manzaraya, bahçe, ağaçlar, çimen, uçuşan kuşlar... Hem...

— Sen sus Mazlûm, senin mutfağa aklın ermez! Mutfak dedin mi sıra sıra rafları, kalaylı kaplar, çatalı, tabağı, kaşığı.. Şöyle herkesler görmeli, iştahı kabarmalı, içleri açılmalı!

Mutfaktan sonra sıra küçük odaya geldi. Kaynanam önde girdik:

— Gaç gıız, sende akıl var mı? Bu ne bu, kitap rafları, kitaplar, masa, sandalye. Buraya koyarsın bir seki, dayarsın minderi, yastığın üstüne. Öğlen yemeğinden sonra şööyle serilir, bir uyku çekersin. İşte o zaman ben ona küçük oda derim. Şimdi ben yemeklerden sonra nereye uzanacağım?

— Anneciğim, yatak odasında uzanırsın, daha rahat.

— Olmaz, yatak odasında Mazlûm girer çıkar, beni rahatsız eder. Neyse ben çaresini bulurum!

Meraklı okurlar, böylece kaynanam bir iki günde, kendi deyimi ve görüşü ile, evimizi yola yordama, dirliğe düzene soktu. Misafir oldukları için ben sesimi çıkarmıyordum. Kaynatamın ise kılı bile kıpırdamıyordu, zaten sesini çıkaramazdı.

Bir kaç gün sonra kaynanam yakınmaya başladı:

— Gaç gıız, bu Alamanlarda konuluk komşuluk yok. Kaç gün oldu hiç hoşgeldine gelmediler. Ne biçim insanlar böyle! Bunların kadınları misafirlikten anlamıyormuş. Neyneyim böyle komşu kadınlarını!

Sıra Bad Godesberg'de, Bonn'da görülmeğe değer yerleri gezip görmeğe geldi. Bunları ayrı ayrı anlatsam destanlar olur.

Kaynanamın bir huyu da çabucak kanaat edinmesi, zamanla bu kanısının yanlış olduğunu anlasa bile dediğinden dönmemesidir. Dünya bir araya gelse, karşıdaki bin dereden su getirse, alem etse kallem etse, kendini paralasa kaynanamın dediği dediktir. Kaynanam, iki hafta geçmeden Alaman'yadaki yaşam ve yaşantı hakkında değişmez görüş ve kanaatlere sahip oldu. Bu görüş ve kanaatlerini her fırsatta açığa vurur, belirtir oldu.

Görelim kaynanam neler söyledi? Aldı kaynanam, bakalım ne dedi:

— Gaç gıız, bu Alaman erkeklerinde iş yok! Neymiş öyle, kızla şurda burda sarmaş dolaş, ağız ağıza sallanıp duruyorlar. Utanma diye bir şey yok. Kucak kucağa bir o tarafa bir bu tarafa kaykılıp duruyorlar. Erkek dedinmi bir kadına, kıza sarıldı mı alimallah tepeden tırnağa kabarır kalır. Bunlar nasıl erkek?

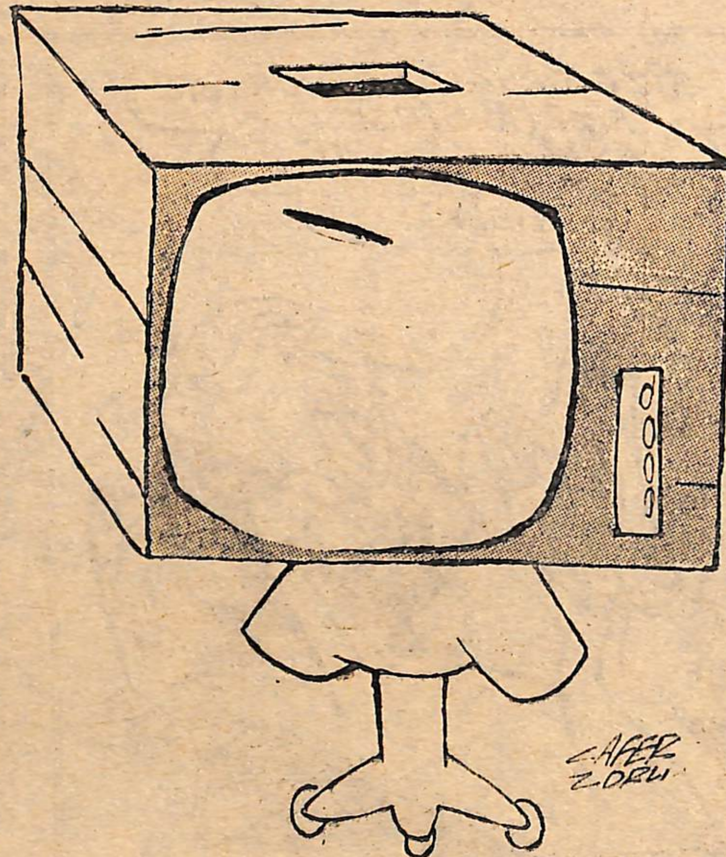
Kaynatam:

— Hanım, her yerin geleneği, göreneği başka.. Hem...

— Sen sus Mazlûm! Sen bunlara imreniyorsan senden geçti! Mazlûm, sen sesini çıkarma!

Aldı kaynanam, bakalım ne dedi:

— Gaç gıız, bu Alamanların pazarlarında iş yok! Neymiş o, elini sürmeyeceksin, her şey sarılı sar-

malı. Neyleyim böyle pazar yerini. Sebzeyi, yağı yumurtayı şöyle elceğizinle elleyeceksin, evirip çevirip beğeneceksin, çürüğünü çarığını yutmayacaksın, ben ona pazar derim işte!

Kaynatam:

— Ama hanım, böylesi daha iyi galiba. Altta kalanın canı çıksın, sona kalan dona kalır yok. Hem...

— Sen sus Mazlûm, sen çarşıdan pazardan anlamazsın. Sana benim pazardan aldıklarımı taşımak düşer.

Aldı kaynanam, bakalım ne dedi:

— Gaç gıız, bu Alamanların mağazalarında iş yok! döküntü malları elleyip bakıyorsun, ama pazarlık yok. Neylneim pazarlıksız alış verişi. Şöyle çene çala çala, kurula nazlana fiyattan indirmezsen, on denen şeyi beşe almazsan, vallahi benim içim ferahlamaz, o gece uyku uyuyamam!

Kaynatam:

— Ama Cevriye, her yerde pazarlıksız, maktu fiyat daha iyi. Hem..

— Mazlûm, pazarlıktan anlar gibi konuşma. Türkiye'de alış verişleri ben yapmasam alimallah iki yakamız bir araya gelmez!

Aldı kaynanam, bakalım ne dedi:

— Gaç gıız, bu Alamanların lokantalarında, kahvelerinde iş yok! Neymiş o, kuzu kuzu bekleyeceksin ki garson kız gelsin bir şeyler ısmarlayasın, bekle ki gelsin. Şöyle «Buyurun hanımefendi» diye eteklenip buyur edileceksin. Garson «Ver kuru, eti bol olsun!» diye bağırdı mı alimallah ortalık çınlayacak. Yemeği bir gecikti mi çatalla tabağa şak şak vurup garsonu paylamadıktan sonra o yemeğin tadı mı olur?

Kaynatam:

— Ama hanım...

— Mazlûm, lâfımı kesme... Hem nerde bizim taze soğanlı sarmısaklı canım yemeklerimiz. Bu Alamanlar ağızlarının tadını bilemiyorlar!

Bir kaç hafta daha geçince kaynanam Alman toplumunun bütün yaşam alanlarına akıl erdirmeğe, politakadan da çakar olmağa başladı:

— Gaç gıız, bu Almanların politikalarında da iş yok! Öyle üç parti mi olurmuş. Şöyle olacak beş on parti, seçim nutukları atıldı mı mikrofonda alimallah dağ taş gümbür gümbür inleyecek. Halk, on binlerce, yüz binlerce insan «Yeşşee aslanım!» diye bağırdı mı meydanlar inleyecek! Üç parti.. Püff!

Kaynatam:

— Ama Cevriye...

— Mazlûm, sen sus, sen politikadan anlamazsın. Türkiye'de senin yarın kadar tahsili olmayanlar, hatta okuma yazma bilmeyenler allem ediyo kallem ediyo milletvekili oluyo, Bakan bilem oluyo. Sen evde mıymıntı miskin okuyup duruyosun. Politakada sen okumayacaksın, nutuk çektin mi alimallah milletin canına okuyacaksın!

Bonn'da, Köln'de sık sık rastladığımız, bıyıklı tespihli Türk işçilerinin kadınlara kızlara yer gibi baktıklarını gören kaynanam:

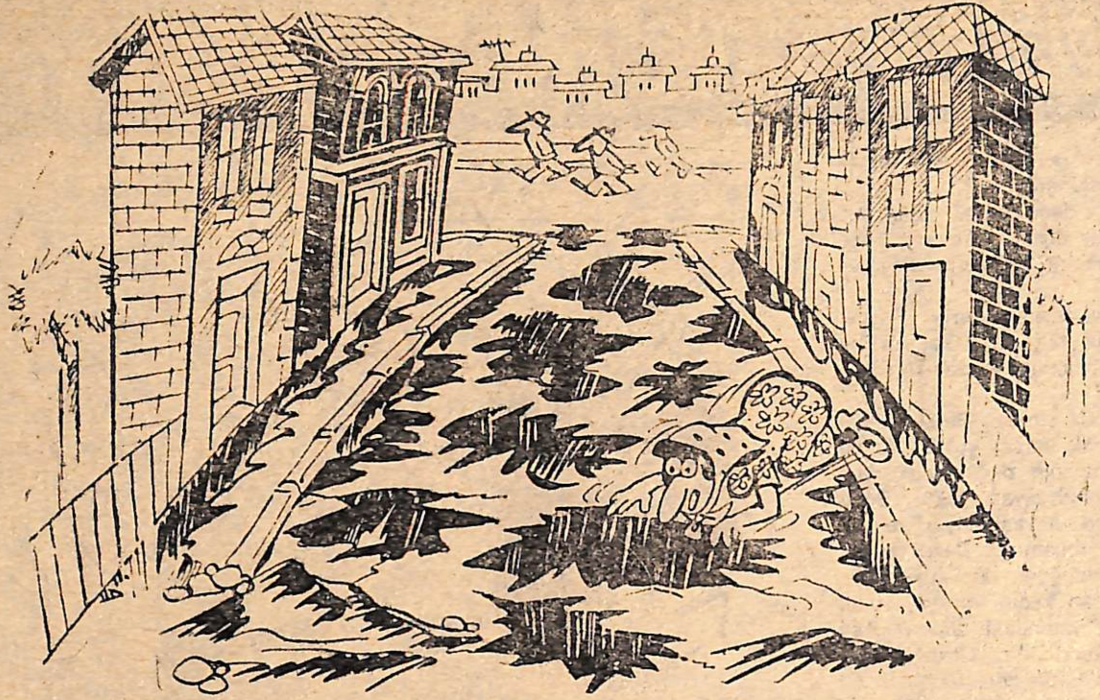
— Damat, Türk hükümeti bu Alaman hükümeti ili konuşup bu işçileri buralara gönderirken bunların avratsız kalacaklarını düşünmemiş mi?

Kaynanalı sayın okurlar, dedim dedi, verecek cevap bulamadım. ya, benim kaynanamın üstüne yoktur. Bahse girerim:

Ne yapsa ne dese anam
Haklıdır yine kaynanam

KEVENOĞLU

— İstanbul sokakları çukurlarla dolu —

— Böyle sessiz adam görmedim... Cevap versene ayol! Hangi çukurdasın?...

TAŞLAMALAR ;

DEFTERNAME

Kim haklı ve kim haksız halk yakında görecek,
Kimler hesap soracak, kimler hesap verecek.
Lâkid, sunta olayı bakalım Türkiye'de,
Göreceğiz kimlerin defterini dürecek.

TÖRENNAME

Hergün büyük sözlerle tesisler açılıyor,
Bir moda oldu her şey, büyükle ölçülüyor.
Asrın büyük olayı, büyük büyük kalkınma
Büyük, büyük dendikçe, büyükler küçülüyor.

ADAYNAME

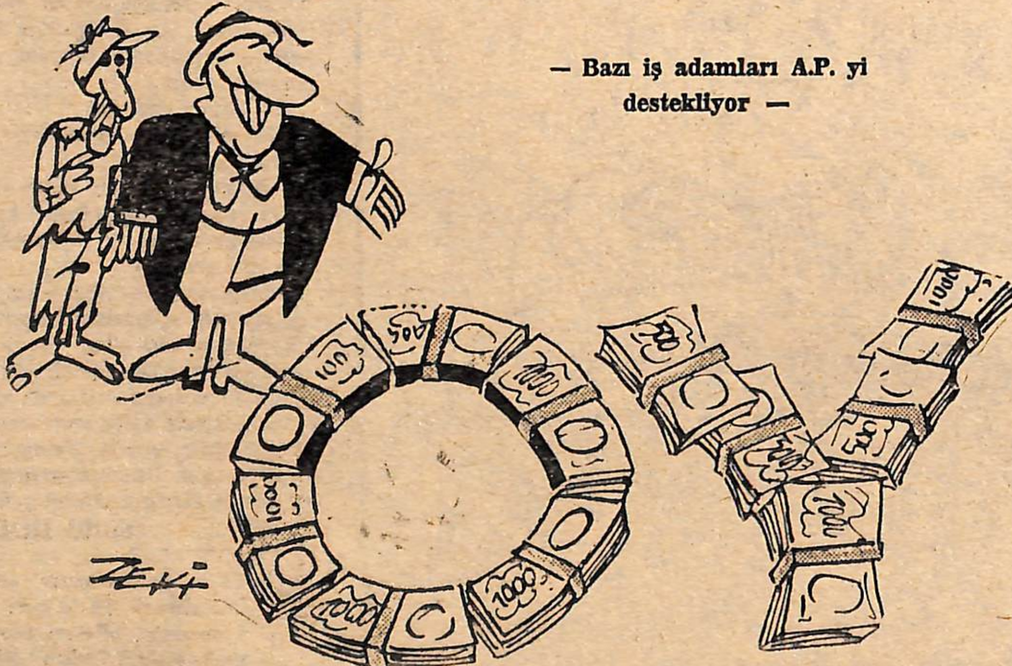
Bu ne biçim eşitlik hiç bir şey anlamadım,
Ah şu fukaralığa, bir çare bulamadım.
Aklım, fikrim var fakat parasızlık yüzünden
Milletvekili aday adayı olamadım.

ARNAME

Dört senede bir (köy, köy) diyen yüzler seyrettim,
Ve o çirkin yüzlerin güldüğünü farkettim.
Sömürgen sülüklerin hallerini görünce
İnsanlıktan utandım, yaşamdan nefret ettim.

Fuat ERTEKİN

— Bazı iş adamları A.P. yi destekliyor —

— Ben oyumu A.P. ye verdim... Sen hangi partiye vereceksin?...

YOZYÜREK'İN en yeni SERÜVENLERİ

Sulhi Dölek

«Ne oluyor?» diye sordu Yozyürek yanındaki adama.

«Bilmem,» dedi adam. «Ben sırf kalabalık var diye sokuldum. Ne zaman kalabalık görsem dayanamam.»

«Yankesici falan mısın?»

«Yankesici var,» diye bağırdı bunu duyan bir kadın. «Paranıza sahip olun millet!»

Kimse oralı olmadı. Belki kimsenin çarpılacak parası yoktu. Ya da vardı da, paranın değeri çok düştüğü için umursayan yoktu. Belki herkes kendi havasındaydı ve kadını duyan olmamıştı. Belki de kadının deli olduğunu düşünüyorlardı.

«Şu bağıran kadın var ya,» dedi Yozyürek'in yanındaki adam. «Asıl yankesici kendisidir. Girdiğim bütün kalabalıklarda görürüm onu. Eli çok hafiftir.»

«Eli hafif bir dişçi biliyor musun?» diye sordu başka biri. «Azı dişim beni öldürüyor.»

«Gitti, eyvah!» diye bağırdı yaşlı bir adam. «Altın dişim gitti. Altın dişimi çaldılar.»

«Dedim ben,» dedi Yozyürek'in yanındki. «Kadın beceriklidir.»

«Tutun, bırakmayın!» diye sesler geldi öteden.

«Bırakın beni!» diye bir çocuk sesigeldi. «Bunlar satılık değil. İçmek için aldım.»

«İçmek için aldınsa neden çorabında taşıyorsun sigaraları?»

«Sana ne? İstersem donumda bile taşırım.»

«Büyüklerinle böyle konuşmaya utanmıyor musun?»

«Yazıktır, bırakın çocuğu. Suç onda değil. Gidip elebaşıları yakalayın.»

«Şimdi bu çocuğu konuşturup elebaşının yerini öğreniriz. Söyle ulan, kim senin patronun?»

«Pantalonum! Pantalonum düştü haydutlar! Artık adamın belinden kemerini bile çalıyorlar.»

Alçaklardan bir müzik geliyordu. Yozyürek eğilip baktı. Yerde oturan teypli dilenciyi gördü.

«Ayak altında ne arıyorsun?» diye sordu. «Ezilip sakatlanacaksın.»

«Ben zaten sakatım,» dedi dilenci. «Tanrı rızası için bir sadaka...»

«Ses alma aygıtı satılık mı?» diye sordu Yozyürek.

«Senin yerinde olsam satın almazdım,» dedi bir çocuk. «Kaçak mal.»

«Satılık değil,» dedi dilenci. «Anılarımı yazarken kolaylık oluyor.»

Yeni bir kalabalık dalgasının bindirmesiyle yere yuvarlandı Yozyürek. Uğraşıp didindi, ayağa kalkamadı. Yerde emeklemenin ayağa kalkıp yürümekten daha kolay olduğunu gördü. Bir kamyonun altına uzanmış öpüşen iki gence bakarak emeklerken sert bir şeye çarptı kafası. Dört ayak üstünde giden başka birinin kafasına.

«Sağdan gitsene!» diye bağırdı adam. «Ben senin gibi öküze ehliyet verenin.»

«Ne zamandan beri emeklemek için ehliyet alınıyor?» diye sordu Yozyürek.

Adamcağızın aklı başına geldi.

KARABASAN

— Oooo... Epeyce kalabalık toplamışsın!...

«Gerçekten de emekliyorum ben,» diye mırıldandı şaşkınlıkla. «Arabam ne oldu? Köşeyi dönerken altımda araba vardı.»

«Bu sokak taşıt trafiğine kapalı, bilmiyor musun?»

«Önceden de dört kez çalmışlardı. İlk kez ben içindeyken çalıyorlar. İyice azıttılar işi. Buralarda mavi bir araba gördünüz mü? Güvenlik görevlileri nerede?»

«Güvenliği kovalıyorlar,» Yozyürek. «Bir yakalarlarsa...»

«Bozguncu musun sen?» diye kuşkuyla sordu adam. «Belki de arabamı sen çaldın.»

«Burda park etmek yasaktır,» dedi Yozyürek'in arkasından emekleyen biri. «Durun da geçelim.»

Sıkılan Yozyürek, ne olursa olsun ayağa kalkmaya karar verdi. Doğrulurken bir işporta tezgâhını devirdi.

«Kapışmayalım beyler,» dedi işportacı. «Herkese yetecek mal var.»

Sutyenler ve külotların arasından bir atom çağı Don Juan'ı gibi dikildi Yozyürek. Yukarıda yağmur başlamıştı. Herkes şemsiyesini açmış, birbirinin gözünü oymaya çalışıyordu.

«Tanrım, ne kalabalık!» dedi biri. «İnsanın başını dinlemek için gideceği yer kalmadı bu kentte.»

İLERİ!

M.S.P. SEÇİM OTOBÜSÜ

ZEKİ

— Demirel, «MSP. yi geride bırakacağız» dedi —

«Bütün suç sende!» diye homurdandı karısı. «Piknik yapmak için Eminönü'ne mi gelinir? Herkes gibi neden Sarayburnu'na gitmedik?»

«Orası serseri dolu,» diye kendini savundu adam. «Evli kadınlara bile lâf atıyorlar Hem zaten yağmur başladı. Eve dönelim.»

«Götürelim ağabey,» dedi biri. «Arabam köşede.»

«Yedikule'ye kaça götürürsün?»

«Buradan arabaya yirmi, oradan Yedikule'ye altmış; toplam yüz kâğıdını keserim.»

«Yirmiyle altmışı toplarsan seksen eder.»

«İyi ağabey,» dedi şoför. «Seksen ver, canın sağolsun.»

«Gelin,» dedi adam karısıyla çocuklarına «Gördünüz ya uyanık davranmasam yirmi lira fazla alacaktı herif. Kimseye güven olmuyor.»

«Herif deyip yüreğimi dağlama,» dedi önde yürüyüp yol açan şoför. «Biz de ekmek yiyeceğiz. İstanbul'da geçim kolay mı?»

«Bir de kuyruk kalmadığını söylüyor Başbakan!» Bunu diyen, muhalif olduğu suratından anlaşılan sevimsiz biriydi. «Kuyruk kalmadıysa bu kalabalık neyin nesi? En azından kırk kuyruk var burada. Tümü birbirine karışıp korkunç bir kalabalık oluşturuyor.»

«Gördün mü?» dedi bir iktidar yanlısı. «Demek ki artık kuyruk yok, kalabalık var. Başbakan doğru söylüyor.»

«Başbakan»ı «Başbuğ» diye duyan sarkık bıyıklı, sivilceli yüzlü bir delikanlı kurt gibi ulumağa başladı Birkaç kişi ona katılıp bağırıp çağırarak küçük bir yürüyüş yapmaya kalktılar. Kalabalık yüzünden yürüyemeyip yerlerinde saymakla yetiniyorlardı.

«Limonlarımı ezdiniz,» dedi bir limoncu.

«Ezilenler, birleşin!» diye bağırdı bildiri dağıtan bir genç.

Uluyanlar bu gencin üstüne atlayıp ağzını burnunu kırdılar. Söylenerek, bilinçlenmesi yarıda kesilen limonlarını yerden topladı limoncu. İki turist, yer darlığından birbirlerinin burunlarının resmini ancak çekebiliyorlardı.

«Se la vi,» dedi biri.

«Nah se la vi!» diye karşı çıktı öbürü. «Se la ger.» (1)

Yüzyirmi kiloluk bir kadın Yozyürek'in sırtına bindi. «Beni karşıya geçirsene oğlum. Çiğneneceğim diye korkuyorum.»

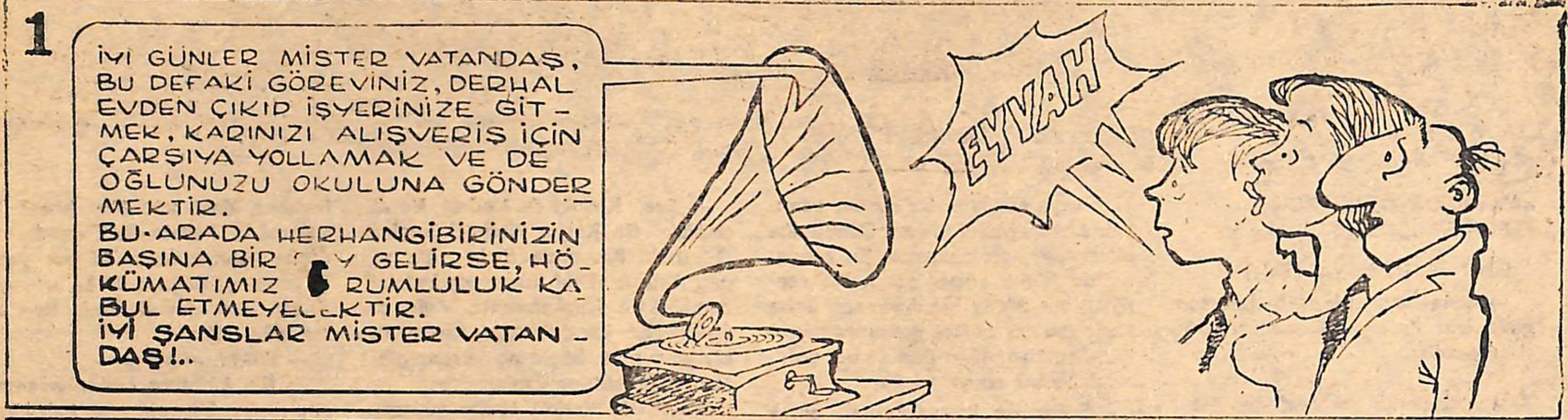
«Korkmana gerek yok teyze,» dedi Yozyürek. «Çiğnenen benim.»

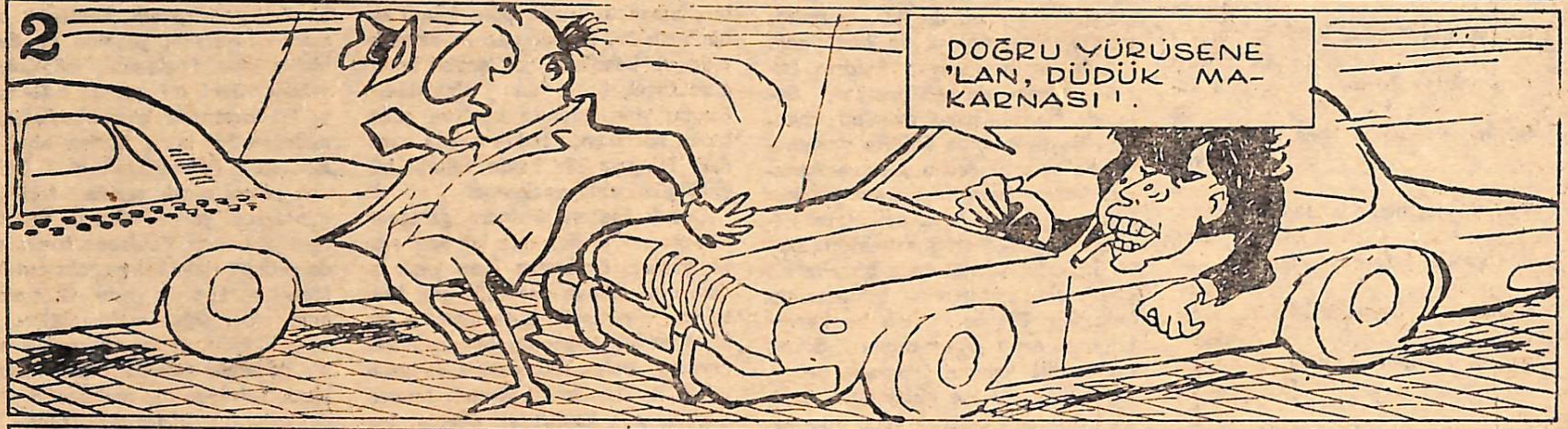
Boğulacak gibi oldu, sıçrayarak uyandı. Garın saati dostça göz kırptı ona. Kalabalığın ortasında olmak yerine bekleme salonunun sıcak ve güvenli atmosferinde uyanmak ne iyiydi! Sıranın üstünde gerindi. Öbür yanına dönüp gözlerini yumdu.

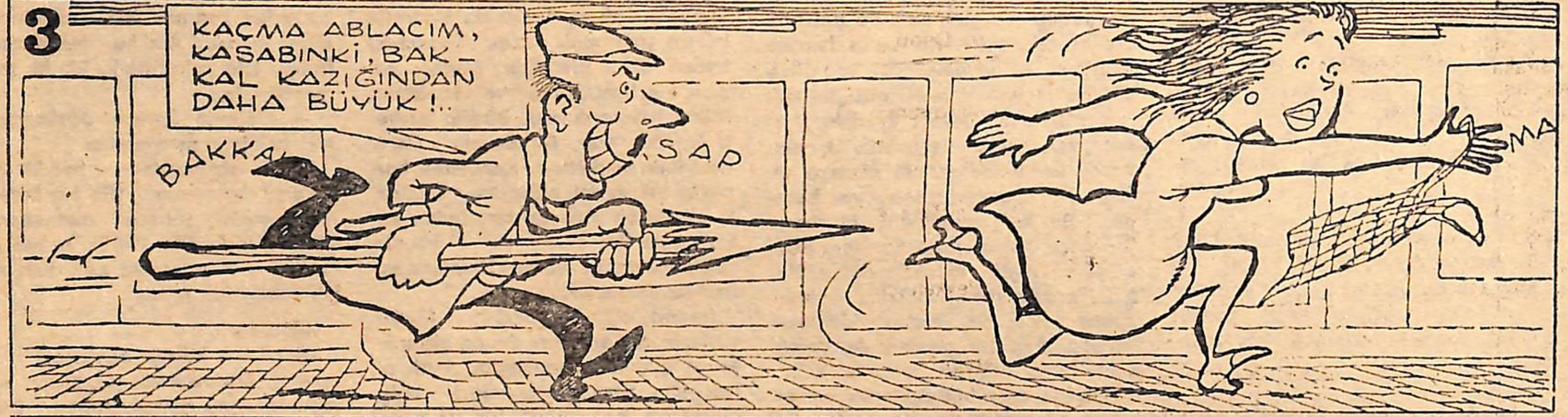
Sulhi DÖLEK

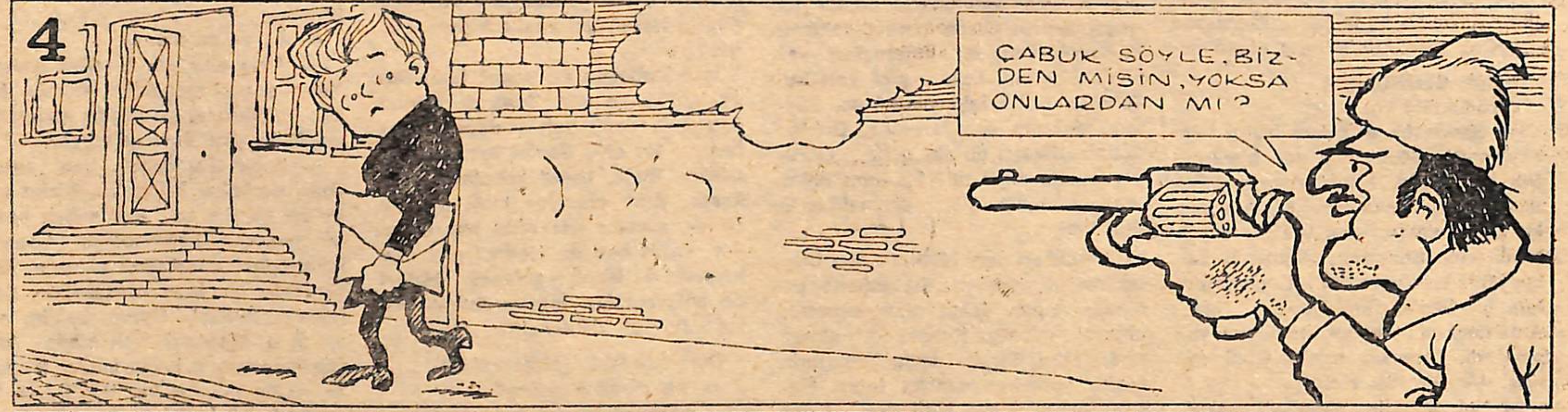
(1) Se la vi: Fransızca «Hayat bu» demek Se la ger: Yine Fransızca «Savaş bu» demek. Nah: Türkçe «Nah» demek.

Haftaya: Fransızca II

1
İYİ GÜNLER MİSTER VATANDAŞ, BU DEFAKİ GÖREVİNİZ, DERHAL EVDEN ÇIKIP İŞYERİNİZE GİTMEK, KARINIZI ALIŞVERİŞ İÇİN ÇARŞIYA YOLLAMAK VE DE OĞLUNUZU OKULUNA GÖNDERMEKTİR.
BU ARADA HERHANGİBİRİNİZİN BAŞINA BİR Y GELİRSE, HÜKÜMATIMIZ RUMLULUK KABUL ETMEYE KTİR.
İYİ ŞANSLAR MİSTER VATANDAŞ!..
EYVAH

2
DOĞRU YÜRÜSENE 'LAN, DÜDÜK MAKARNASI!.

3
KAÇMA ABLACIM, KASABINKİ, BAKKAL KAZIĞINDAN DAHA BÜYÜK!..
BAKKAL
SAP
MA

4
ÇABUK SÖYLE. BİZDEN MİSİN, YOKSA ONLARDAN MI?

5
VAY CANINA YAHU, BUNLARIN İŞİ BİZİMKİNDEN ÇOK DAHA ZORMUŞ!.
SON
NİYAZİ YOLTAŞ

ne düşünüyorlar?

«AYAĞINDA DONU YOK FESLEĞEN İSTER BAŞINA»

Eşref ALTINMISRA (Şair)

— Bana böyle bir lütfu bahşettiğiniz için Zat-ı Âlinize müteşekkirim efendim.

Ayağında donu yok fesleğen ister başına
Kız da girivermiş ondört onbeş yaşına
Aman Allah sürme de çekmiş kaşına
Söyleyin anasına koca bulsun kızına.

Yârimin heybesinde taptaze durur azık.
Yâr yanlız yatarmış amanın ne yazık.
Alamam ki koynuma, cepte yok harçlık.
Arabın istediği neymiş? Kırmızı çarık.

Dam başında saksağan vur beline kazmayı.
Kız nereden buldun o yeşil yazmayı?
Eloğlu düşünür kırkından sonra azmayı,
Ayağında don yok ne ararsın usturayı.

Şair Eşref nedir bu dünyanın halı?
Bir kapıyı açsan öbürü kapalı.
Mey içecem kâseden, mey kâseden pahalı,
Çıkıp şahinler dağında kuş avlamalı.

Bendenizin soluğu bu kadar efendim. Alâkanız beni çok mütehassıs etti. Çok teşekkür ederim efendim.

Hâluk UZUNÇEKİM (Prodüktör)

— Bence bu söz tam bizim için söylenmiş. Seyircimiz yok binlerce lira harcayarak filim yapıyoruz. Bu durum için başka ne söylenebilir ki? Bizde seyirci çok vefasız beyefendi, çok. Sanattan anlamıyor. Bakın bir örnek vereyim Geçenlerde tam bir San'at filmi yaptık. Hani, Antonioni olsa ancak böylesini yapabilirdi. Tam bir san'at filmi canım. «Acıttım mı cicim?»

— Yok efendim niçin acıtacaksınız?

— Size söylemedim bayım. Filmin adı acıttım mı cicim? Konusu şöyle:

Kız bir zengin kızı Konaklarda yetişmiş, dadılar elinde büyümüş. Fransada Güzel Sanatlar Akademisinde Resim tahsilediyor. Fransa sahnelerini Pariste çektik. Bu arada Eyfelden, Nötrdamdan, Şanzelizeden nefis görüntüler aldık. Luvr müzesinin yalnızca kapısını çektik. Söz aramızda içerisini alamadık. Çok para istiyorlar. Burada Sait Halim Paşa Yalısında birkaç reproduksiyon filme aldık, Mona lisa filan, Luvru da çekmiş olduk, böylelikle. Fakat Fransa görüntüleri başlı başına birer şaheser... Sonra kız Türkiyeye dönüyor. Bir zaman sonra babasıyla arası açılıyor. Çünkü kız bir şoföre aşık olmuştur. Bu sahneler de filmin sosyal yönü. Ne replikler var orada bir duysanız. Baba asaletine bir şoförü yakıştıramıyor. Kız direktiyor filan derken kız şoföre daha bir abayı yakıyor.

Şoför ise kumarbaz ve esrar kaçakçısı. Kızın da iki hastalığı var: Resim yapmak ve sevişmek. Evinde resim yapıyor. Şoförle beraber olunca da aşk yapıyor. Sonunda babası bunu evinden kovuyor. Başlıyor o da şoförle yaşamaya. Fakat artık resim yapamamaktadır. Resme olan hırsını sevişmekle alıyor. Geceler boyu aşk. İşte Filmin en gıcık verici sahneleri. Loş bir oda. İki sevgili önce birbirlerini soyuyorlar. Atılıyorlar birbirlerinin kollarına. Off be... Ulan bu karıya bir filim daha yaptıracağım... Sonra kız hamile kalıyor. O sırada sevgilisi büyük bir işe girişmiştir. Suriye üzerinden gelecek 1000 kilo esrarı İstanbul'a getirecek ve patrona teslim edecektir. Kız daha hamile olduğunu söyleyemeden, sevgilisinin bu iş için Kilis'e gittiğini öğrenir. Üzülür. Demek ki daha birkaç gece sevişemiyecektir. O gece kendi kendisine tatmin olmaya girişir. Nefis enstantaneler var burada... Bu karı gerçekten bitirim... Bir gece kapısı hızla vurulur. Sevgilisi gelmiştir. Yaralıdır oğlan. Polisle takışmıştır. Kendisine sığınmıştır... Kız bir yandan doğuma hazırlanırken bir yandan da yaralı sevgilisine bakmak zorunda kalır. Bu sırada çağırdığı doktorun ağzını sıkı tutması için onunla da bir iki gece geçirir. Orada karının doktoru bir araklayışı, bir yiyişmeleri var allah diyorum. Lokum gibi karı bu. Tam bu roller için yaratılmış. Böylece doktora para vermez. Doktor üstüne ilâçları da alır gelir... Görüyor sunuz değil mi? Bu filim diğer yerli yapımlar gibi saçmalıklarla dolu değil.

Ellerindeki para bitmiştir. Kız başlar resim yapmaya. Kız şahane resimler yapar. Fakat onun sanatını anlayan çıkmaz. Kimse de almaz resimlerini. Birgün deniz kenarında resim yaparken sancısı tutar. Hemen hastahaneye kaldırılır. Kızın bir oğlu olmuştur. O sırada sevgilisi de iyileşmiştir. Kötü yolu bırakıp dolmuşçulukla idare etmektedir. Fakat kız sanat yapmayı, tıpkı seks yapmak gibi bırakmaz. Bırakırsa olur mu? Bu sanat filmi ve sanat filminde sanat yapılacaktır. Kız birgün değerinin anlaşılacağına inanmaktadır. Kız sevişmeye evet ama çocuğa hayır, dediği için doğum kontrol hapı kullanmaktadır... Bakın burada da bir slogan var değil mi? Nüfus artışları için. Bu filim büyük filim canım. Ama anlaşılmıyor işte. Neyse... Doğum Kontrol hapları kızı şişmanlatır. Zaten yemesini seven bir insandır. Sevgilisi Kerim...

— Oğlanın adı mı bu?

— Evet. Kızınki de Nedret. Ne diyorduk? Ha Kerim Nedreti bırakır. O sırada Pavyonda Strip - tiz yapan Ayla ile ilişki kurar. Nedret ise çocuğu ile kalakalmıştır. Ayla da fıstık gibi karıdır ama. Kerim ile bir sevişirler, böyle aç kurtlar gibi. Her yanı inlitiler kaplar.

Bu sırada Nedret resim yapmayı bırakmamıştır. Artık oğlu Murat da büyümüştür. Çocuk gazete satmaktadır ve kendisini çok seven annesine tuval, boya filan almaktadır. Birgün yine koştura koştura gazetesini satarken... Bakın bayım buradaki kurguya bir bakın filimin büyüklüğünü anlayacaksınız.

Çocuk koştura koştura gazetesini satarken birden ona bir özel araba çarpar. Arabadan inen yaşlı adam onu arkaya yatırdığı gibi hastahaneye götürür. Öyle hızlı gider ki, kontrolü kaybedip bir dolmuşla çarpışır. Dolmuşun şoförü de yaşlı adam da ölmüştür. Muradı hemen hastahaneye kaldırırlar. Ölenler ise Murad'ın babası Kerim ile Nedretin babası yani yaşlı adam, Paşazadelerden Câbir efendidir. Murat hemen ameliyat edilir ve kurtarılır. Murat iyileşe dursun, birgün Nedreti bir bay arar. Bu Babası Câbir efendinin avukatıdır. Kendisine herşeyin tek varisi olduğunu bildirir. O sırada bir ülkenin tarafından satın alınan bir resmi yurt dışında çok tutulmuş ve Nedret Uluslararası üne kavuşmuştur.

Nedret oğluyla beraber köşke yerleşir. Sık sık yurt dışına gitmekte ve sergiler açmaktadır. Artık onun için boyaları, tuvalleri oğlu Murat ve iki gecede bir koynuna girdiği Hasan'dan başka kimse yoktur.

İşte kardeşim bu sanat filmi tutmadı. Bak ve gör. Buna ne denir? Ayağında donu yok fesleğen ister başına. Ne diye San'at için çırpınacaksın. Bırak, bayat konularla para kazan. Ama olmuyor işte. İnsanın içinde sanatçı ruh oldu mu olmuyor. Fakat ben de Nedret gibi inanıyorum ki birgün gelecek bizleri de anlayacaklar. İşte o zaman bizlerin heykeli dikilecektir.

Nuri ÖNERGE (Milletvekili)

— Ne diyon bağalım?

— Efendim bir toplum araştırması yapıyoruz. Amacımız Atasözlerimizin bu gün nasıl yorumlandığıdır. Sizden ricamız «Ayağında Donu yok Fesleğen İster başına» sözü üstüne neler düşündüğünüzü anlatırmısınız?.

— Hay hay... Olur. Açıhlayalım bağalım...

— Evet efendim?

— Düşünüyoruk yooorum. Düşünüyoruk. Hele dur bağalım, biraz. Golay iş mi sanıyon. Değel yoorum değel. Beyanat virmek golaymı sanıyon sen? Düşüneceeen. Lafını dartacaaaan. Ni demişler, boğaz dohuz boğum, boğa boğa gonuşacan. Deeğel mi yoorum?

Ayağında donu yoh fesleeeen İster başına. Ula bu fesleğen bizim fesleğen deel mi? Vay beee! Ula anamın bi fesleeenleri varıdı, ne deyim yoorum sanın ki her yaprağı asma yarpağı, nah babıç gibi. Anam sarmasını yaparıdı. Sen sarma bilin mi?

— Bilirim efendim.

— Ula köftehor fesleeen sarmasını nirden bilecen sen? Bah hincik bir önerge virecem. Fesleeen sarması gunservesi yapalım da ihrac idelim diye. Fesleeen möslümana yahışır. Deel mi yoorum? Gunservesini yaparısak gomşu möslüman melmegetler bunu bizden niye almasınlar? Fehmediyon mu? Onlardan petrol alırık yerine fesleğen gunservesi yollarık. Duuur daa bitmedi yooorum. Fesleeen başka nirde yetişir? Hele heleee, anamın fesleeenleri. Hiç bi yirde. Ööleyseee gunserveyi diğer melmegetlere de satarık. Lafın gelişi Almanyaya sattık deyelim. Garşılığında makina alırık. Görüyon mu melmeceti nasıl düşünüyoruk. Bizim gıymatımızı bilmeyorlar yoörum. Biz melmegeti düşünüyoruk. Biz bu melmegetin irafahı için çalışıyoruk. Biz bu melmegetin fa...

— Özdeyiş üstüne düşüncelerinizi bekliyorum efendim.

— Ula siz gazatacılar her bi şeyi ne arar durursunuz? Ula biz burada melmegetin yüksek mefaatlarını düşünüyoruk. Ula hincik bunun sırasımı? Get yooorum get. Sen çoluh çocuğulan uğraş...

HANDAN (Hafif Tür Müziği Söylüyor)

— ... Özdeyişimiz de şöyle: «Ayağında donu yok fesleğen ister başına»

— A.. aa ne ayıp!..

— Ayıp olur mu Handan hanım. Yüzyılların süzgecinden geçmiş bir söz bu. Bakınız bu sözde atalarımızın hiciv gücü nasıl yansıyor.

— Aaaa tabi doğru. Ben zaten Atasözlerimize hayranım. Bizim evde bir takvim var. Her sabah onun bir yaprağını hemencecik koparır arkasındaki Atasözünü okurum. Geçenlerde bir tane okumuştum çok hoşuma gitmişti. Durum bakilm nasıl di o Atasözü? Hah şöyle idi: Düşünüyorum o halde varım. Ne kadar derin manası var değil mi? Ama sizin söylediğiniz de çok güzel. Derin manalı. Ben zaten derin manalı sözleri çok severim. Böyle sözlerle karşılaşınca onu hemen defterime yazıyorum. İlerde kendi parçalarımın sözlerini kendim yazmaya başlıyacağım. Ahhh o zaman bir gelse... İşte o zaman hep o sözlerden yararlanacağım. Dilimi ama? Derin manalı sözler taşıyan bir parça sanat değeri taşır. Bir sanatçı sanatında derin manalı sözlere dikkat etmelidir. Yoksa o sanatçı olamaz ki! Mesela müzik yapılırsa müziği piyasa müziği olur dil mi?

— Handan hanım, değindiğim Atasözü üstüne düşüncelerinizi rica etsem.

— Aaa tabi... Çok güzel bir söz. Hangi Atamız söylediyse, diline

sağlık. Çok güzel söylemiş. Dil mi ama, madem do... yani iç çamaşırı yok başına niçin şeyyy... ney di o?

— Fesleğen.

— O nedir kuzum? Kep gibi bişi mi?

— Hayır Christine Dior'un en son Creationu.

— Aaaa sahi mi? Fesleğen di dii mi?

— Evet.

— Bakın nekadar doğru. İç çamaşırı olmayan bir kişi Dior'un Fesleğenini nasıl giyer? Dior'dan giyinmek için, dili mi ama? Çok derin söylemiş Atalarımız. Çok derin anlamlı bir söz. Bi daa söyler misiniz not defterime yazayım...

«AK AKÇE KARA GÜN İÇİNDİR»

Şimdi Aydınlar İlkokulundayız. Okul Müdürü sayın Mükerrer Aydın bey, öğrenci ve öğretmenlerin bu konudaki düşüncelerini alabilmemiz için izin verdiler. Kendilerine çok teşekkür ediyoruz.

— Merhaba. Bize kendini tanıtır mısın?

— Adım Halime Durmuş. Aydınlar İlkokulu 4/C dersliğinde 548 nolu öğrenciyim.

— Halime sen «Ak Akçe Kara Gün İçindir» sözünü duydun mu?

— Evet duyduk.

— Peki bu sözden ne anladığını bana anlatır mısın?

— Evet anlatırım.

— Hadi öyle ise.

Halime Durmuş esas duruşa geçip selâm verdikten sonra anlatmaya başladı.

— Ak Akçe Kara Gün içindir. Ak akçe kara gün içindir demek paramızı bitirmeyelim demektir. Paramızı bitirirsek... Bitirirsek şey olur. Sel felaketinde, depremde... Depremde, yangında o para bize yardımı olmaz. Ak Akçe kara gün içindir. Paramızı biriktirirsek o para bize yardımcı olur. İşte bunun için paramızı harcamamalıyız. Eğer harcarsak bir felaket gelince kötü oluruz. Eğer paramızı biriktirirsek kötü olmayız... Her sabah harçlıklarımızı kumbaramıza atmalıyız...

— Peki Halime sen her sabah harçlığını kumbarana atıyor musun?

— Hayır.

— Neden?

— Benim kumbaram yok ki!

— Öyle ise harçlığını nerede topluyorsun?

— Harçlığım da yok. Annem sabah okula gelirken cebimize birer avuç kuru üzüm koyuyor. Biz onu yiyoruz.

— Bu daha iyi değil mi?

— Değil.

— Ben de arkadaşlarım gibi okulda şeker almak istiyorum. Tipi tip almak istiyorum. Çokomel almak istiyorum...

— Bunu babana söyledin mi?

— Söyledim... Ama babam bize harçlık veremez. Çünkü biz fakirmişiz. Zengin olunca verecekmiş. O zaman kumbaram da olacakmış. Babam piyango bileti alıyor. Ondan bize milyon vuracak. O zaman babam bize sabahları çok harçlık verecek. Ben de birazın kumbarama atacağım, birazını da okulda harcıyacağım...

Küçük Halime'yi tatlı umutları ile başbaşa bırakıp Aydınlar İlkokulu öğretmenlerinden birine yöneliyoruz.

— İyi günler efendim.

— İyi günler.

— Üzerinde Demirel'in resmi bulunan havlular piyasada ilgi görmedi —

— Adınızı rica edeceğim.

— Memnune Yansak.

— Memnune hanım kaç yıldır öğretmensiniz?

— Yedi yıldır.

— Yapmış olduğumuz araştırmadan haberiniz var mı?

— Evet efendim.

— Şimdi sizden rica edeceğim. «Ak akçe kara gün içindir» sözü size ne düşündürüyor?

— ...Bu söz tutumlu olmamızı söylemektedir bize. İnsanın yaşamında kırkbin türlü hal vardır derler. Örneğin yangın gibi, sel felaketi gibi, deprem gibi. Böyle durumlarda bize destek olacak olan bir köşeye attığımız üç beş kuruştur. Biz gerçekte oldukça müsrif yaşayan insanlarız. Oysa ak akçe kara gün içindir. Atalarımız bakın ne demiş, sakla samanı gelir zamanı. Değil mi? Tutumlu olmalıyız. Milletçe tutumlu olmak zorundayız. Milletçe paramızı çar çut etmemek zorundayız.

— Memnune hanım, Siz tutumlu olabiliyor musunuz?

— Hayır efendim. Olamıyorum. Maaşım yetmiyor.

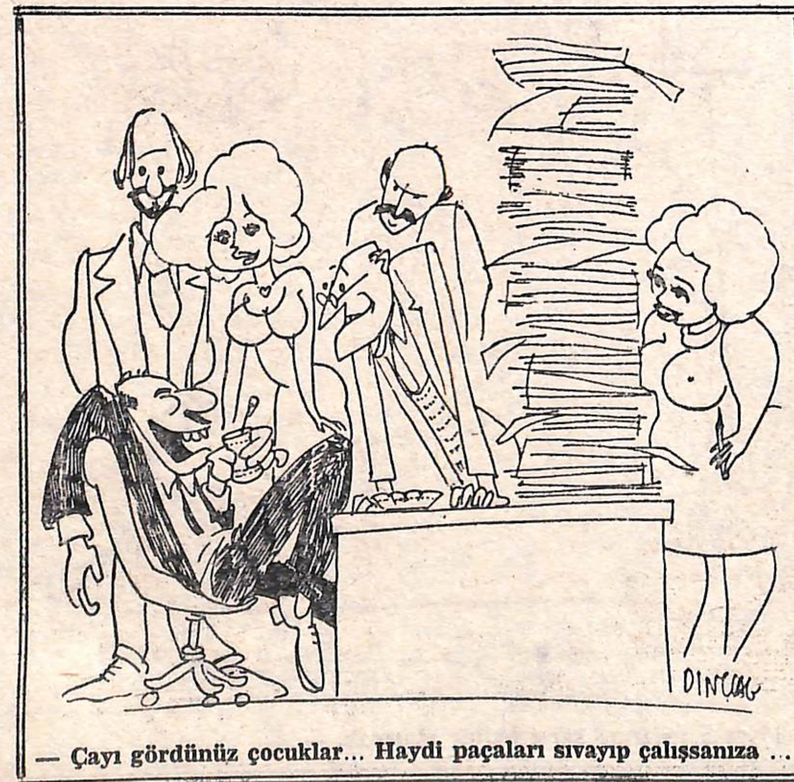
— Afedersiniz. Maaşınızla neler yaptığınızı, yani nerelere harcama yaptığınızı söyleye bilir misiniz.

— ...Şeyy!

— İsterseniz şöyle sorayım. Maaşınız kaç kişiye pay oluyor?

— İki kişiye. Eşim ve ben.

— Eşiniz çalışıyor mu?

— Çayı gördünüz çocuklar... Haydi paçaları sıvayıp çalışsanıza ...

— Evet efendim Yüksek mimar mühendistir. Bir müteahhitlik bürosu vardır. Allaha şükür işi iyi fakat inanın para yetiştiremiyoruz. Fiatlar öyle yükseliyor ki!

— Bu durumda sizin maaşınızdan Ak akçe ayırmanız olanaksız değil değil mi?

— Değil. Bir kere taksitlerim fazla tutuyor. Ayda aşağı yukarı 1200 TL. taksit ödüyorum.

— Kuşkusuz bunlar evin gereksenimleridir.

— Yoo, hayır. Onlara kocam bakar. Bunlar kendi gereksenimlerim. Düşünün bir toplum içindeyim. Düzgün giyinmek, bakımlı olmak zorundayım. Ayrıca kocamın toplum içindeki yeri de önemli. Ben iki hafta üst üste aynı giysilerle dolaşacak olursam, kocam için ne derler sonra. Düşünsenize. Bir de eve kadın geliyor. Bulaşık, ev temizliği, çamaşır filan için. Her ay ona da 1000 TL. veriyorum. Okulda çok yoruluyorum. Bu kenar semt okullarında çocuklar nedense çok haşarı oluyorlar. Çok yoruluyorum çok. Bu nedenle kadın tutmak zorundayım. Ayrıca benim günlük harcamalarım da var. Anlıyacağınız maaşım yetmiyor.

— Afedersiniz maaşınız ne denli?

— Toplam 2000 TL geçiyor elime.

Aydınlar İlkokulundan ayrılıyoruz... Şimdi de yöredeki ilçelerimizden birindeyiz. Araştırmamızın bu bölümüne okullardan başlamıştık, okullarda sürdürelim diyoruz ve Evrensel Lisesine giriyoruz.

— İyi günler.

— İyi günler.

— Biz bir toplum araştırması yapıyoruz. Bu yolda sizden ricamız bize «Ak akçe kara gün içindir» sözü üstüne düşüncelerinizi söyleyeniz.

— Olur abi söyliyeyim.

— Daha önce bize kendini tanıtırsan daha iyi olacak.

— Ben VI Ed. A öğrencilerinden Mustafa Can... Ak Akçe Kara gün içindir. ...Atalarımız böyle demiş ama ak akçesi olan için. Ak Akçe olması için işi olması gerekir. Tamam mı? Bak abi ben şimdi liseyi bitirince sonra Üniversite sınavları geliyor. Ben doktor olmak istiyorum abi. Tıbbiyeye girebilecek miyim? Nerdee. Biz kasaba çocuklarıyız. Kasaba lisesini bitirmiş kaç çocuk Tıbbiyeye girebiliyor abi? Bırak onu Üniversiteye kaç kişi giriyor? Yay-Kurla filan idare ediyor tüm arkadaşlar. Eğitim Enstitüsüne girmenin havası var burada. Ben doktor olmak istiyorum abi. Ak Akçem olsa gidip kurslara gireceğim. O zaman tıbbiyenin kapısı açılır. Tamam mı?... Bak abi, benim burada lise ikide bir kızım vardı. Yani bak bunlar aramızda kalacak tamam mı?... İki yıldır çok iyiydik. Bu sene benim kız bir dergiden bir adres bulmuş. Oğlan tıbbiyede okuyormuş. Ayrıldık abi. Oğlan kent çocuğu. Her olanak elinde. O girmiyecek de ben mi gireceğim tıbbiyeye?... ben de girecem abi. Ak Akçe bulursam girecem. Yok. İş arıyorum. O da yok. Çalışsam. Para biriktirip kurslara gidecem abi. Ama iş yok abi. Anlıyon değil mi?

A T O

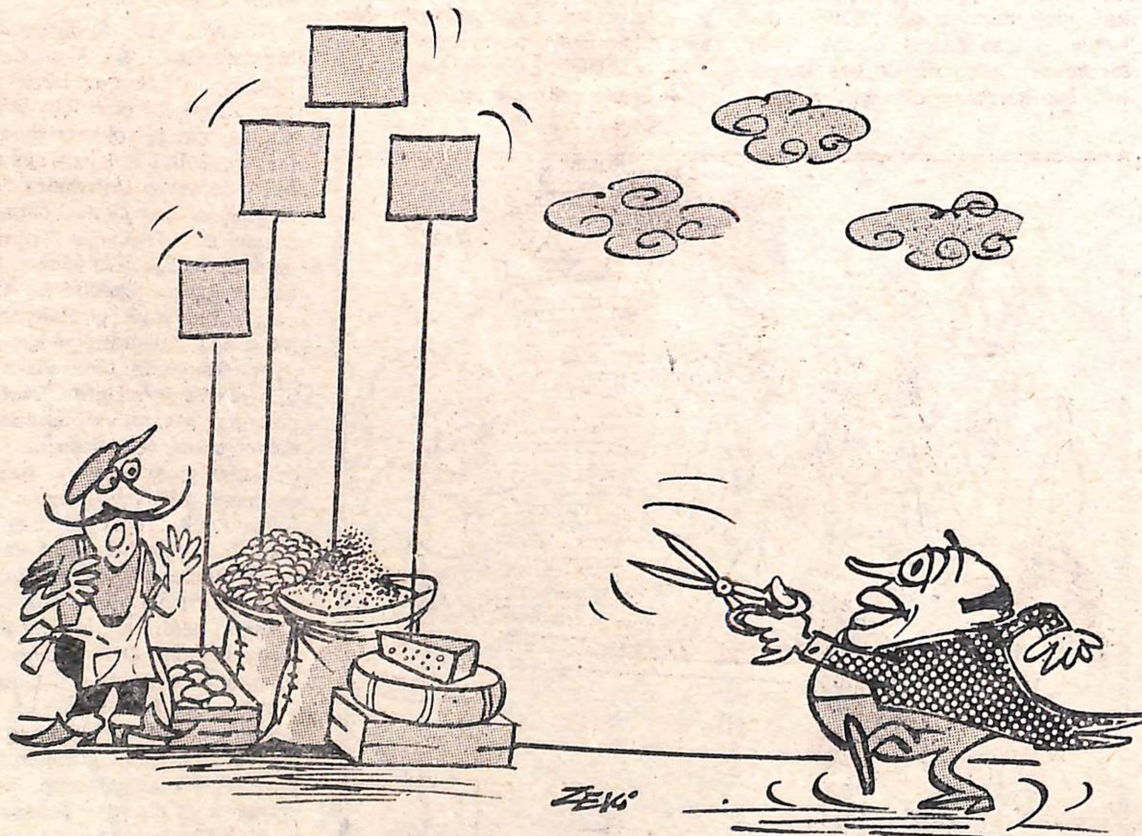
(Devamı Var)

Benden Çizgiler

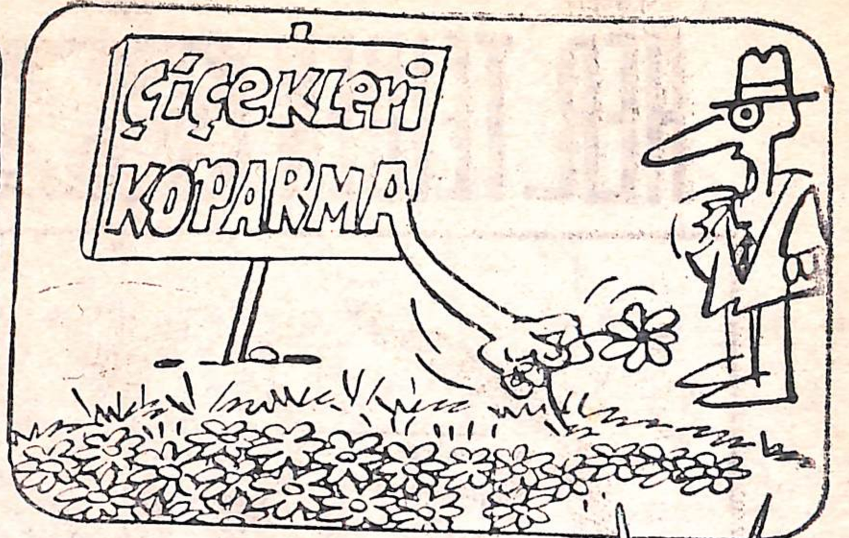

— Fiyat artışlarına karşı tedbir alınacak. —

— Zam iste

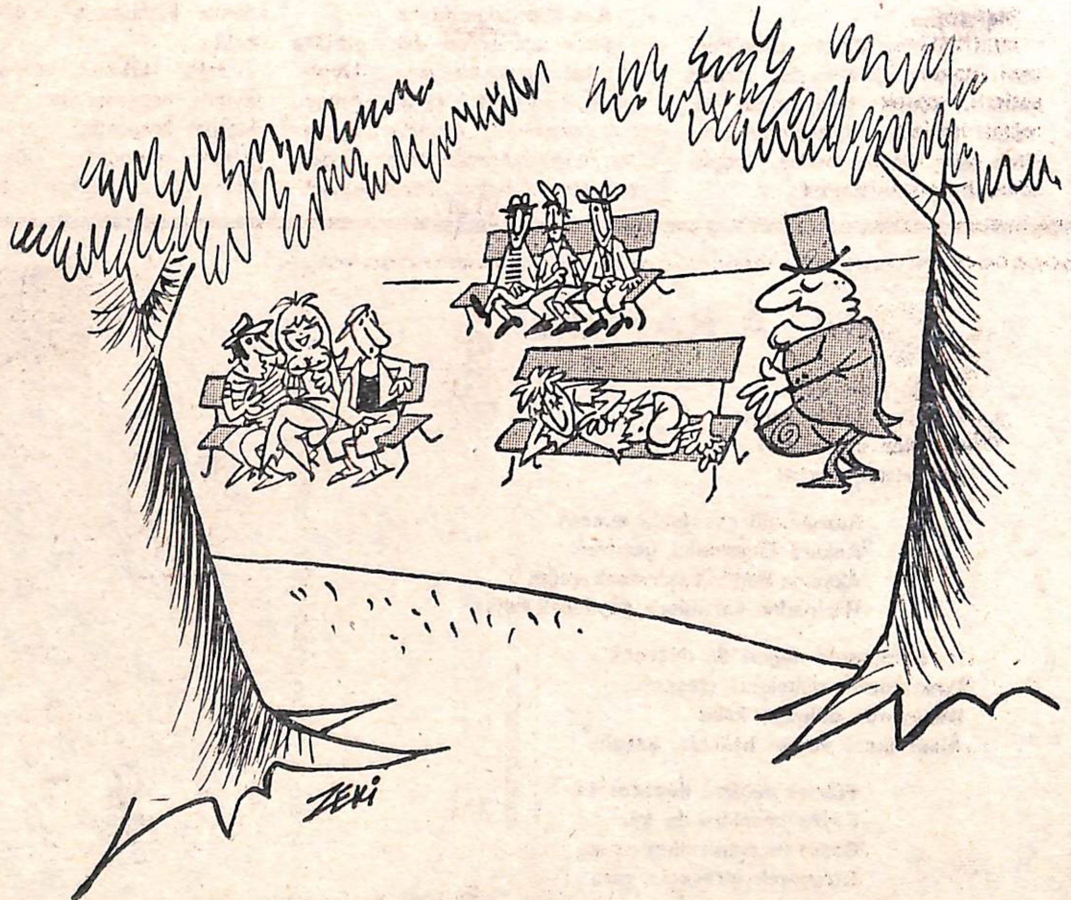

...grevcilere tavuk dağıtıldı. —

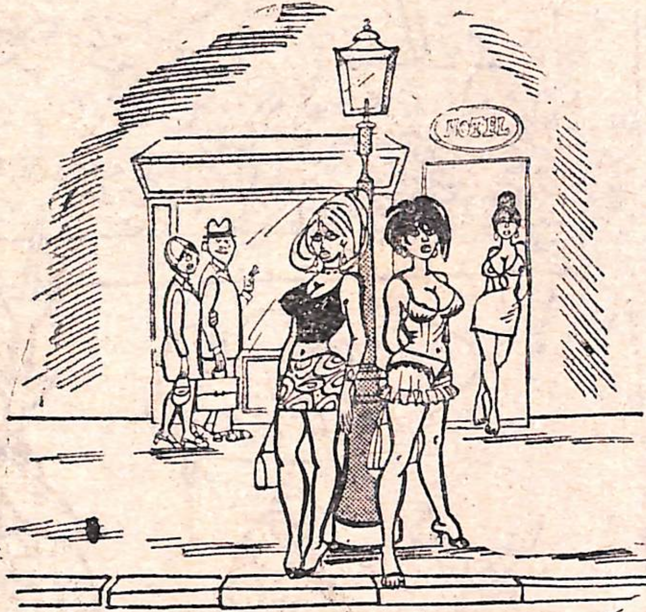
...PAYI!...

— İstanbul'da yaşayan her yedi kişiden biri suçlu. —

— «Suçlu ayağa kalk!...»

HER TELDEN

— Fenerde iş kalmadığını ne bilsinler? Hâlâ Fener'in çok taraftarı var sanıyorlar!...

BAŞLIKLARLA BAŞBAŞA

Bağ - Kur hangi memuru, nereye atayacağını danıştaya sordu.

— Danıştaydan önce elindeki yönetmeliklere, kararname ve kanunlara sorsalar daha iyi ederlerdi.

Topraklarımızın altında bol miktarda petrol var.

— O petrolleri çıkarmaya başlarsak, gazın kilosu on lirayı bulur. Başımız girer derde. En iyisi dursunlar durdukları yerde.

Bazı öğretmenler okullardaki faşist kitapların değiştirilmesini istediler.

— İlgililerce gereği düşünüldü: Kitapların okullarda bırakılmasına, adı geçen öğretmenlerin görev yerlerinden atılmasına karar verildi.

İlkokullarda öğrenciler bitlendi.

— Orta ve yüksek öğrenimdeki öğrenciler de coplandı, kurşunlandı, dinamitlendi.

Pahalılıkta dünya ikincisi olduk.

— Nihayet şampiyonluğa giden yolu bulduk.

Şehir Tiyatroları on oyunu ücretsiz oynayacak.

— Boşuna gayret. Siyasi tiyatrolar perdelerini erken açtılar. Tümü bedava. onlar dururken şehir tiyatroları alacaklardır hava.

Siyasî hava elektriklendi.

— O halde bu enerjiyi ne diye aydınlatmada kullanmıyor, geceleri bazı saatlerde mum yakıyoruz?...

ELLİ YIL SONRAKİ HABERLER

Kalkınma hızımız

Başbakan Dördüncü Süleyman 23 yıl sonra Türkiyenin Batı Almanyaya yetişeceğini, ülkücüler ve akıncılar orada engelleme yapma olanağını bulabilirlerse, kalkınma hızımızın Almanları geçeceğini söyledi.

Reform

Milli zekârat Partisi genelbaşkanı Alpkurt Çilekeş bir demeç patlattı, toprak sahiplerinin yüreğini hoplattı. Mikrofonu aldı. Eine, elini koydu beline, şöyle konuştu gerine gerine:

— Toprak reformuna Anadolu topraklarından başlamayacak, Ağaları haşlamayacağız. Önce savaş gongu, vurulacak. Büyük Turan İmparatorluğu kurulacak. toprak reformuna bu topraklar g'recek, tapular kelle avcılarına dağıtılacak, verilecek.

Aya köprü kuruluyor

Eller uçarlarken aya, elbette biz kalmıyacaktık yaya. Uygarlık yoluna kurduk pusu. Amacımız geçmektir Amerikalıyı, Rusu. Aya uzanacak asma köprünün temelini attık. Törende yediler, içtiler bizim uşaklar. Hayalini kurduk. İlk harcını attıktan sonra durduk. Ötesini gerçekleştirsin gelecek kuşaklar.

Yeni vergi sistemi

Her şey makineleştirilecek, vergiler de hafifleştirilecek, vergiler adilane salınacaktır. Vatandaştan kilosuna göre para alınacaktır.

Defter tutmak, sonra mart ayında hapı yutmak yok. Yani sistem kuracağız, mükellefleri kantara vuracağız. Düşüldükten sonra dara, herkes ağırlığına göre Maliye veznesine yatıracaktır para.

Uçak yerine kuş uçurulacak

Elli yıl önce Millî Felâket Partisi lideri uçak fabrikasını kuramadı, havadan pike yaparak oyları kıvıramadı. Biz davranıyoruz daha atik. Uygulamamız pratik. Sözlerimiz değildir yalan. uçaklarımız ne motor ister ne de alan. Havaları kirletmezler üstelik sesleri de hoştur. Yerli imalâtımız Kelaynak, doğal sanayiimizin üreteceği en modern kuştur.

HAVA RAPORU

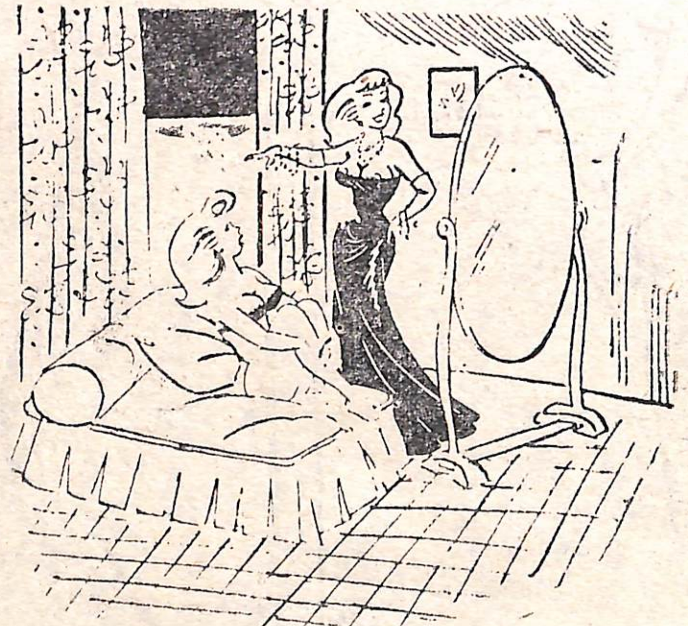
Bugün hava açık
Fatoş'un çorabı kaçık
Öğleden sonra sisli
Sandviçler sosisli

Rüzgâr elli km. hızla esecek
Ankara Ekspresini geçecek
Akşama doğru başlıyacak yağış
Hazineden partililere yapılacak bağış

Isı da paranın değeri de düşecek
Fırsatçıların göbekleri şişecek
Denizlerde dalgalar kaba
Allah insaf versin bakkala, kasaba

Yüksek dağlara düşecek kar
Büyük kasalara da kâr
Boşverin artık oduna gaza
Titreyerek gireceğiz yaza.

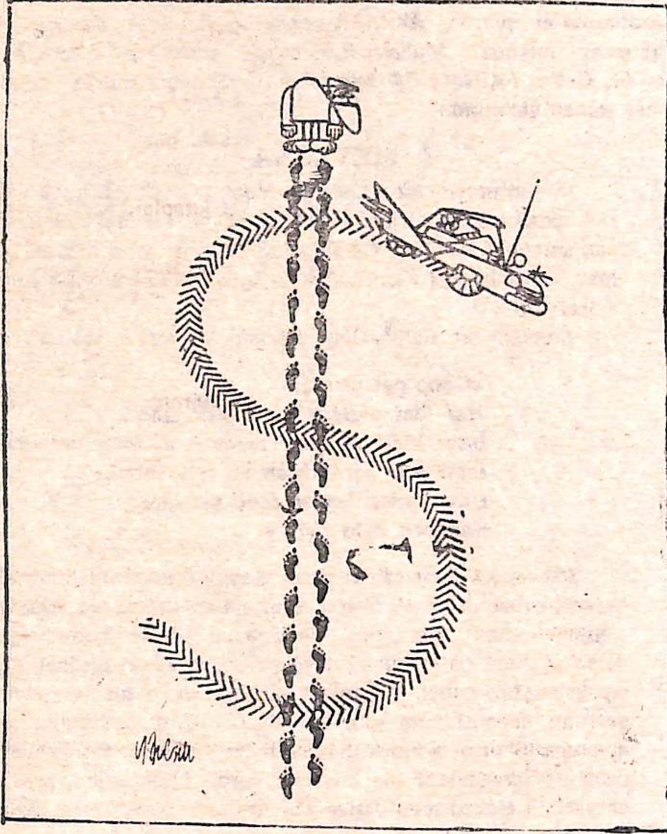
Burhan ESEN

— Erkekleri peşinden koşturan, gizli bir şey var sende!...
— Sende olanın kilotlusu!...

Bir Çizerin Kaleminden

KAYBETTİĞİMİZ DEĞER: YALÇIN ÇETİN

Yazısız

ŞU Doğa'nın azizliğine bakın ki, beni Yalçın Çetin'in arkasından yazı yazmak zorunda bıraktı. Onu kaybettik!.. Hastalığı sırasında onu ziyarete gitmek istememiştim.

Yalçın Çetin'i O durumda görmek istemiyordum. Üzülüyordum. Yaşam dolu, sağlıklı bir kişiydi düne kadar!...

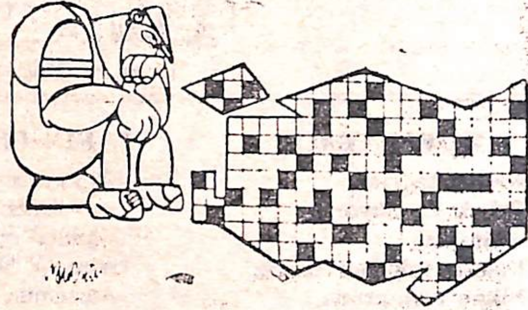
Ne var ki, gitmek gerekiyordu. Galiba, bir hafta önce, Mim Uykusuz'la beraber gittik ziyaretine. Ben onu görmek istemiyordum üzülüyordum ama, O benim gelişime sevinmişti.

Giderken: «Geldiğine çok sevindim Zeki» demişti..

O, Akbaba'dan ayrılmasına rağmen dostluğumuz, arkadaşlığımız kopmadı. Ölümüne dek süre geldi.

Arada bir, fırsat buldukça evine giderdim. Sanat konuşmaları, sanat tartışmaları yapardık. Hırs ve heyecan dolu bir çizerdi Yalçın Çetin.

Ne zaman evine gitsem... Şadi Dinçağ ustamızın, dediği gibi (sanat havası) alırdım. O aslında reklâmcılık yapacak kişiliğe sahip değildi. Bâbıâli'de kalmak, çizgileriyle geçinmek, sürekli çizmek istediğini sezmemek olanaksızdı. Ne var ki.. Bâbıâli, sanatçıları besleyecek fona sahip olsa bile, onlara fon ayıracak güce sahip değildi.

Yazısız

O yılmak bilmeyen, hırslı kişiliği, hastalığı sırasında da dikkatimi çekti. Yaşamak istiyor, büyük bir güçle direniyordu, Yalçın Çetin, bu direnişiyle insanların yaşamak için evren'e geldiklerini simgeleyen büyük bir tablo çizdi.

Sıkışınca, intihar etmeye kalkanlara...

Yaşamdan kaçanlara, çok şey söyledi dostlar! Yalçın Çetin'le yıllarca Akbaba'da çalıştık. O, iktisadi nedenlerle olacak, Akbaba'dan ayrılıp, reklâmcılık yapmağa başladı ama, hiç bir zaman esnaf olmadı çizgilerinde. Gerçek bir sanatçı olarak yaşadı ve öyle öldü.

Böyle bir ortam içinde, Yalçın Çetin Bâbıâli'den uzaklaşmış, fakat çizgiden kopmamıştır. Yoğun, film çalışmaları içinde bile, Yalçın Çetin, Karikatür ve karikatürü düşünmüştür.

Aramızdan genç yaşta ayrılan bu değerli arkadaş, güçlü tekniği ve deseni ile iyi ve soylu bir çizerdi. İnandığı yolda yürüdü ve öldü. Ölmeyen ve ölmeyecek olan onun yapıtlarıdır. Yarınlara kalıcı, güçlü çizgiler bıraktı. Sen, görevini yaptın Yalçın Çetin!..

Rahat yat arkadaşım..

GÜÇLÜYDÜ

Yukarıda çizgilerinden iki örnek verdiğimiz Yalçın Çetin Akbaba'nın yetiştirdiği bir değerdi. Akbaba sayfalarında onun birbirinden güzel çok karikatürü çok deseni vardır. Resimli romanları kapakları tam bir usta işidir. Pek az yetişen böyle güçlü sanatçıların yeri doldurulamaz ama, sanata, sanatçıya değer verdiğimizi, söyleyebilirsek!.. Sanat bizde, geri plânda.. Baldır - bacak ise, ön plâna çıkıyor çünkü!...

NURİ AYARIBOZUK SAATİNİ ANLATIYOR!

BENİM bir saatim vardı.. Dededen kalma. Kurardım, çalışırdı bir kaç saniye. Durum böyle iken, ne gariptir.. Saat sorarlardı bana, durmadan. «Ahbap saatin var mı? Kaç acaba?» «Yok» desem olmaz, «var» desem olmaz! «Bilmiyorum» derdim. Sorarlardı: «Neyi bilmiyorsun?» Neyi olacak... Saatimin olup olmadığını bilmiyordum elbette!... Saatimin olduğunu bilsem, saatin kaç olduğunu bilemiyeceğim.. Bre insanoğlu, ne kızarsın?. «Saatim var» desem ve çıkarıp «Beşi, on geçiyor» desem bana inanmazsın. Güneş tepemizde.. Vakit öğle vakti. «Benimle dalga mı geçiyorsun?» diye okursun canıma.

Bu, dededen kalma saat, cebimde bir (saatli bomba) gibi beni giderek korkutmağa başlamıştı. Biri saat soracak diye ödüm kopuyordu. İnsanlardan kaçar olmuştum. Saati satmaktan başka çarem kalmamıştı.

Bu saati de ancak bir kişiye satabilirdim. Sağır Arif'e! Çünkü saat çalışmıyordu. Ondan başka kimse almazdı bu saati. Sağır Arif'e götürdüm nitekim. Aldı saati, baktı baktı!... Ne dese beğenirsiniz? «Ben, biraz sağırım ama, kör değilim» dedi «Bu saat çalışmıyor arkadaş!» Adama: «Çalışsa, sana satmağa kalkar mıydım?» diyemezdim ya!..

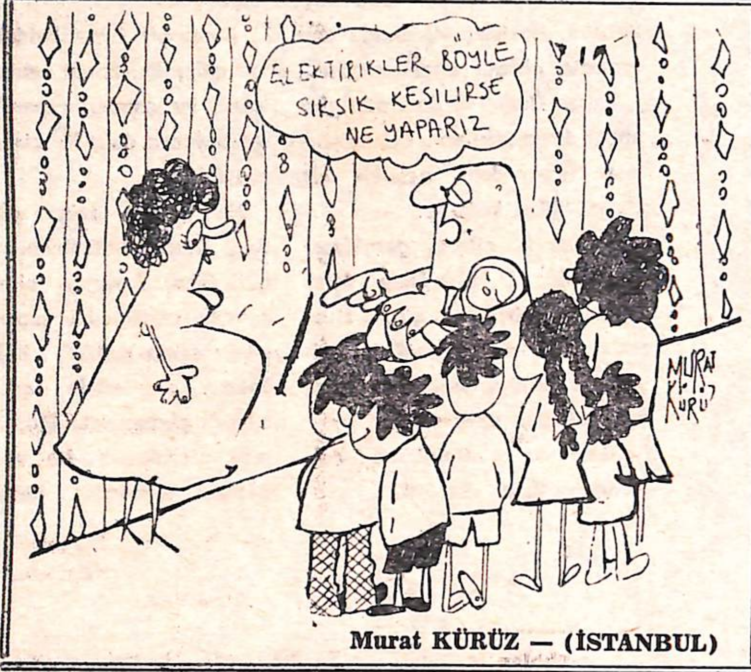
Yağma Hasan'ın...

Koş, sen de dal	**Hasan'a kalmazmış...**
Böreğine Hasan'ın	**Boşver, kalmasın!...**
Bir göbek daha kat,	**Hasan'a kalırsa**
Yedi kat göbeğine!...	**Sen nasıl doyarsın?.**
Ye, iç yat...	**Müthiş bir açlık duyarsın.**
İçin rahat, dışın rahat.	

SİZİN İÇİN...

Sevgili okurlarımız,

Bildiğiniz gibi AKBABA yalnız bir mizah dergisi değildir; Türk mizahının yüksek okuludur da. Cumhuriyet dönemi mizahçılarımızın hemen tümü ilk umutlu adımlarını AKBABA'da atmışlardır. Bu mizah yüksek okulu, yetenekli öğrenciler için bir kez daha ardına kadar açıyor kapılarını, «Sizin için» sayfalarını siz genç yazar ve çizerlerin yapıtlarına ayırıyoruz. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar. Siz de neşenizi paylaştırmak istemez misiniz? Muhakkak ki neşeli anılarınız, biraraya gelince anlattığımız fıkralar, çizdiğiniz veya çizmek istediğiniz karikatürler vardır. Gelin, AKBABA'DA buluşalım... Göndereceğiniz yapıtlarınızla «sizin için» sayfalarında neşenin büyümesini sağlayalım. Sevgilerimiz, her zaman sizlerindir...

Murat KÜRÜZ — (İSTANBUL)

MEVLÂNA

O gün mevlâna haftasıydı. «Mesnevi» adlı dünyaca ünlü eserini okudukça yüzyıllar öncesinin sevgi, kardeşlik, doğruluk ve aşk sembolü Mevlâna Celâleddin-î Rûmî'ye karşı içimdeki anlatılmaz hayranlık daha da çoğalıyor, gönlümdeki sonsuz sevgi deryalaşıyordu.

Mevlâna'nın ünlü «Gel» çağrısını ne kadar çok seviyordum.

«Gene gel gene...
Her kim olursan gene gel gene...
İster kâfir ol, ister mecusi ol, ister putperest
İster yüz kerre bozmuş ol tövbeni,
Umutsuzluk kapısı değil bu kapı,
Nasılsan öyle gel...»

Son saatti Dersimiz resimdi. Resim öğretmeni olmadığından herkes evine gitmişti. Yalnız sınıfta ben kalmıştım. Düşünceler alemine dalmış, gitmiştim. Mevlâna'nın şiirine öyle duygulanıp, öyle hayallere dalmışım ki düşünceler evreninin girdabına gömülüp kalmıştım sanki. Yukardaki şiiri sınıfın tahtasına yazdım. Bir şarkının nakaratıymış gibi sürekli olarak dudaklarımla mırıldanıyorum. Sınıfta olduğumu temelli unutmuşum. Bu kuvvet bana daha da olağanüstü bir heyecan verdi. İsteklerim arzularımla deryalaştı. Havan topu patlar gibi sınıfta bağıra bağıra söylemeye başladım.

— Gene gel gene!.. Her kim olursan gene gel gene!..

— Geldim, geldim ben... Sen gel hele...

Bir de baktım karşımda ki müdür muavini Abdullah Bey.

Yanına gittim, yüzüme okkalı ve sade olmak üzere iki şaplak vurduktan sonra:

— Bizim dergahımız not ve dayak dergahıdır, dedi. Uslanırsan gel, gel...

Eylülde geçebilirsen bir üst sınıfa yine gel...

Erdal KARASU
Meslek Yüksek Okulu Teknik Bilimler 1. B. No: 354 / SİVAS

KOVALAMACA

Kadın kaçıyor,
Erkek kovalıyordu.
Sonunda
Kadını yakaladı erkek...
Nikâh memuruna,
Denildi: evet, evet...
Kadın istedi: eve et...
Kovalamaca yine başladı.
Bu kez,
Erkek kaçıyor
Kadın kovalıyordu...

KİMDİ OOOO?.

Basıyor feryadı:
Söyle kim!...
Kimdi Ooooo?...
Ohoooo,
Neredeyse
Kıskançlıktan çatlıyacak.
Onun o halini görenin,
Gülmekten
Kasıkları patlıyacak!

Veysel KARASOY
PTT Me. Bostanlı — İZMİR

SEVDİĞİ DERS

Babası, Murat'a sordu:

— Bu yıl en çok hangi dersi seviyorsun?

— Fizik dersini deyince, babası şaşkınlıkla:

— Ama, nasıl olur? Sen her yıl fizikten kalırdın.

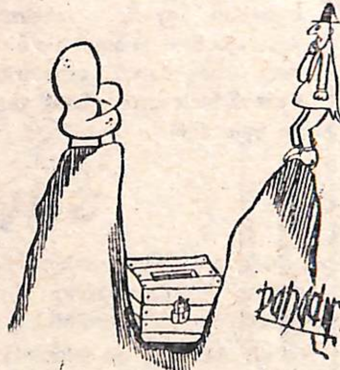
— Şey, bu yıl fizik dersi boş geçiyor da.

Kemal POLAT
Alaybey mh. Mehmet Bayram Sok. Lâle Apt. A Bl. 2/4
GAZİANTEP

LAFIN CÜCÜĞÜ

* **Bir koy, beş al...**
— Amerikan yardımı —
* **Aşkımla oynama, gıdıklanırım — Mahçup taze —**
* **«Amacımız, küçük Amerika olmaktır»**
— Böyyük Türkiye —
* **«Anamı kim ş'aptı yahu»?**
— Prens Hamlet —
* **«Olur mu, böyle, olur mu? — Olmazsa bir numara «büyüğünü verelim!»**
— Nasıl? —
* **Ülkeler perdelerine göre ayrılır: Demirperde ülkeleri, naylon perde ülkeleri, tahtaperde ülkeleri ve perdesiz, yani şeffaf ülkeler...**
— Röntgenci Kâzım —

Murat SOLGUN
1170 Sok. No. 122
Gürçeşme — İZMİR

Yazısız
Bahadır TOKMAK

Abdullah ERTOĞLU (İSTANBUL)

ANACIĞIM

Anadolumun çorak topraklı
Tarlalarında doğurmuş
Orakla ekin biçerken beni
Çileli anacığım.
Çileli anacığımı
Ömrümce anacağım.

Veysel KARASOY
PTT Me. Bostanlı — İZMİR

GİRİVERMEK GERDEĞE

Girivermek gerdeğe
Sarıvermek nazlı gelini
Şimdilik bunlar
Kapsıyor emelimi.

PTT Me. Bostanlı — İZMİR
Veysel KARASOY

Murat KÜRÜZ — (İSTANBUL)

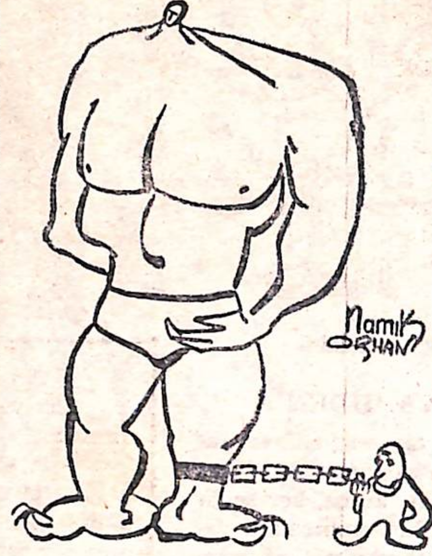
BURNU BÜYÜK MÜDÜR

Bir kuruluşun emektar odacısı Hasan efendi anlattı:

— Bizim Müdür beyin burnu neden büyük anlatayım da, dinleyip öğrenin; Müdür bey bu daireye geleli tam yirmi yıl oluyor. İlk geldiğinde, burnunun her iki deliğini de, elinin serçe parmağı ile karıştırırdı. Çünkü yapılacak işi yoktu. Müdürlük adına gelen yazıları benim vasıtamla falan beye falan hanıma gönderir, sonra yine serçe parmağı ile burun deliklerini karıştırırdı. Serçe parmağı ile burnunu karıştıra karıştıra burun deliklerinde genişleme oldu. Serçe parmağı burun deliklerinin içinde rahat hareket etmeye başlayınca, bu kez yüzsük parmağı ile karıştırmaya başladı. Sonra orta parmak, işaret parmağı derken bizim Müdür beyin burnu domates patlıcanına döndü. Şimdi burnunu baş parmağı ile karıştırıyor. Sonuç olarak; Müdür beyin burnu anlattığım nedenlerle büyük. Daha da büyüyeceğe benzer..

İşte böyle emektar odacı Hasan efendinin anlattıkları.

Veysel KARASOY

Yazısız

Namık ORHAN

CILALI SOPA

Bir cebir dersiydi Cebir öğretmeni Abdulkadir Bey not defterini çıkardı. Sözlü yapacaktı. Birkaç isim okudu. Sönük yüzlerle tahtaya dizilen üç arkadaş heyecanla sorularını beklemeye koyuldular. Ne yazık ki kolay sorulan soruların hiç birini yapamadılar. Bunun üzerine Abdulkadir Bey daha kolay sorular sordu. Ama malesef... Cebir Öğretmeni bu kolay soruları yapamayanlara önce öfkelendi, sonra sınıfa döndü;

— Bu ne bu yahu, dedi hiddetle. Nedir sizin elinizden çektiğim?.. Daha doğru dürüst çarpanlara ayırmayı dahi yapamıyorsunuz. Bundan sonra çalışmayın da görün gününüzü, dedi. Hırslı adımlarla kürsüye doğru gitti. Kürsünün üzerinde duran 100 santimlik boyunda ki metreyi eline aldı; sınıfa göstererek;

— Evet!... dedi. Bundan böyle çalışmayan kim olursa, şu metreyi üzerinde kıracağım! Üstelik kırılan metrenin parasını da ona ödeteceğim.

Ertesi gündü. Cebir öğretmeni azgın bir çehreyle içeri girdi. Günaydın bile demeden, eli arkada, sınıfın köşesine doğru ilerledi, köşeyi döndü, şöyle kuşbakışı bir sınıfa baktı, birden hızlı adımlarla kürsüye doğru yürüdü. Kürsünün üzerinde kalın, cılalı, büyük bir sopa vardı. Abdulkadir Bey sopayı eline aldı; evirdi çevirdi

— Bu neci, dedi, kelimeleri yutan o homurtu sesiyle. Kürsüde bunun işi ne? Ön sırada oturan Tülây Çakıcı isminde güzel bir kız arkadaşımız parmak kaldırdı, söz istedi.

— Hocam, siz metreyi üzerimizde kırıp, parasını ödetmiyesiniz bize diye bu dayanıklı, hiç bir zaman kırılmaz, kalın sopayı getirdik... dedi.

Erdal KARASU

Meslek Yüksek Okulu Teknik Bilimler 1. B. No: 354 / SİVAS

SEVDİĞİM

Sevdiğimin gözü badem
Burnu armut
Ağzı hurma
Yanağı elma
Kız değil mübarek!
Manav dükkânı!

— Bir arabacı kaybolan atını mezbahada buldu —

— Atın kesildi... İstersen sucuğunu verelim...

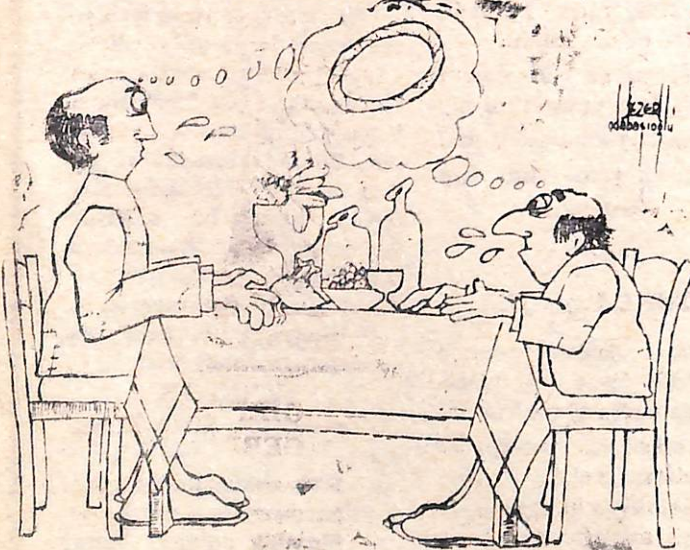
BİR YER Kİ...

Bir yer ki...
Yıkık, dökük, parçalanmış kerpiçler,
Çürümüş ağaçlar altında.
Bir yer ki...
Nasırlı eller, acı ile burkulan yürekler,
Çalışan insanlar çok.
Bir yer ki...
Kitaba, ekmeğe, hürriyete hasret
Bir yer değil binlerce yer
Acısı çok, özgürlüğü yok.
İşte burası Anadolu.

KUTU

Boş şeylerle yorduğun,
bu kafa...
Bırakmadın onu iyi
olana.
Ölüme terkettin,
Yaşadığını sandığın
umutu.
Karanlıkta, sandın kendini
mutlu,
Gerçekte, o, işe yaramayan
boş bir kutu.

Fethi TONBUL
Gazeteciler Sitesi Yunus Nadi Sokak Özden Ap. No: 5
Bakırköy/İSTANBUL

Yazısız

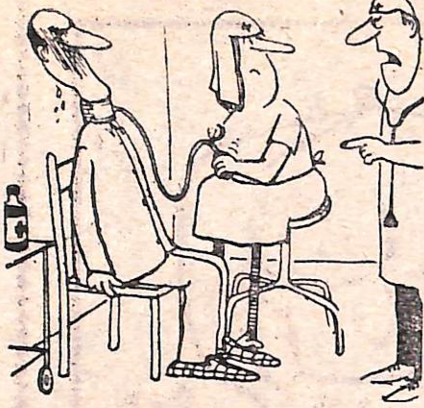
Sezer ODABAŞIOĞLU

NELER OLDU

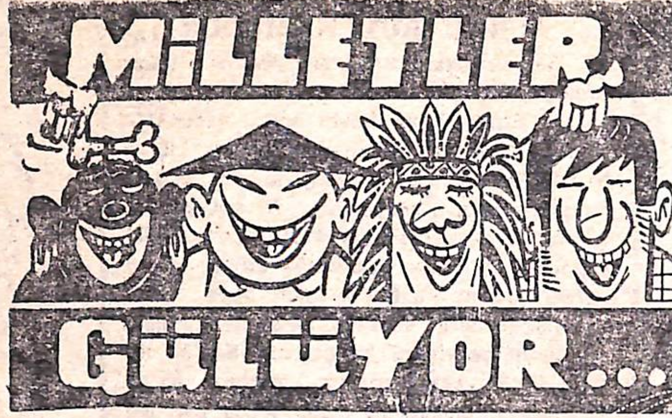
Yumruk atıldı
Şakalaşıldı
Cüpbeler savrulup
Kucaklaşıldı
Kazık atıldı
Kurşun atıldı
Koyunlar meleyip
Koçlar satlatıldı
Yalan atıldı
Yalan atıldı
Zam yapıldı
Kurtlar uluyup
İnsan satıldı
Temel atıldı
Füze yapıldı
Rüşvet alınıp
Sunta satıldı

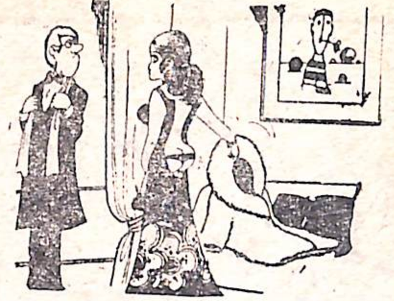
Necmettin ÇAKIR
Çeçe Köyü / Gerze/SİNOP

Akbaba
Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaassı
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11
Fiyatı : 250 kuruş,
Dağıtım :
Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

Yazısız

— İftihar etmen gerekirdi sevgilim! Fermuarım açıldığı zaman herkes bana hayran kaldı!.

AVA GİDEN

Erkek çok zengindi ve karısını çok şımartmıştı. Ona kürk, elmas, araba, her şeyin en güzellerinden almıştı. Sadece av partilerine götürmüyordu. Kadın bu partilere de gitmek isteyince:

— Çok heyecanlısın, bir kaza yapmandan korkuyorum, dedi kocası.

Ama sonunda ısrarlarına dayanamayıp götürdü. Eline tüfeği alan kadın bir çalılığa ateş etti. Gizlendiği yerden arkasını tutarak çıkan kocası:

— Az kaldı öldürüyordun beni, diye bağırdı. Beceriksiz yaratık...

Kadın hiddetle:

— Ben mi beceriksizim, dedi, ya senin yerine bir başkasını yaralasaydım daha mı iyi olurdu?

SANİYEDE

Kazaya uğrayan kadının yardımına koşan trafik memuru:

— Arabanın numarasını alabildiniz mi, diye sordu.

— O an insanın gözü numara mı görür, dedi kadın. Saniye içinde oldu bitti her şey. Fakat direksiyondaki kadının başında yeşil bir şapka, ellerinde geyik derisi eldivenler, sırtında beyaz vizon yakalı astragan bir manto vardı. Yüzü aşırı derecede makyajlı, kolları bilezikli, sağ elinin üç parmağına da, eldiveninin üzerine, hipi yüzükleri takmıştı.

DÖRTLÜ GANYAN

At yarışlarına dadanan yaşlı kadın durmadan oynuyor ve her seferinde kazanıyordu. Son olarak kazandığı yarışın parasını alırken, veznedeki memur dayanamayıp:

— Hangi atın kazanacağını nasıl anlıyorsunuz?

— Bunun attan anlamakla bir ilgisi yok, dedi kadın. Tesadüf... Yarışacak atların listesini önüme alırım, yakamdan bir toplu iğne çıkarıp rast gele batırırım. İğne hangi numarayı delmişse, o ata oynarım.

— İyi ama, dünkü yarışta dört ganyan birden aldınız. O nasıl oldu?

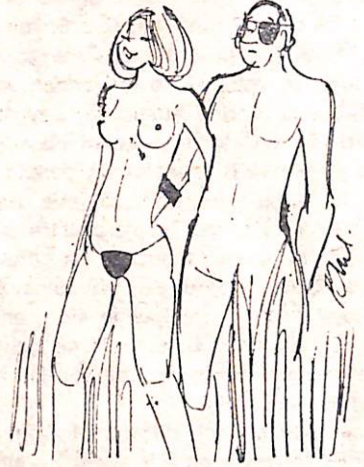
— Ha, dedi kadın, kahvaltıdaydım, yanımda iğne de yoktu, listeye çatalı soktum!...

AYIK

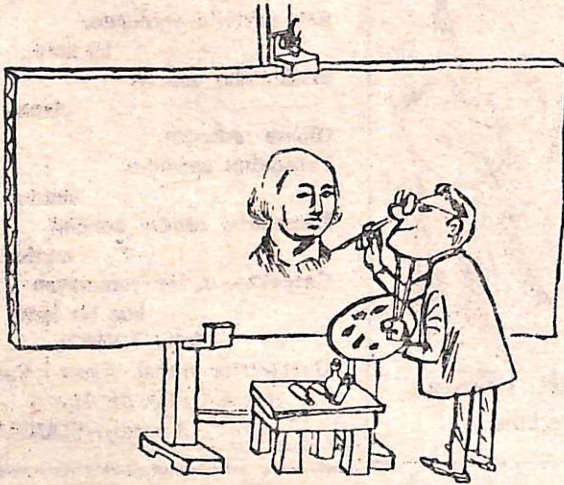
Sallanarak bardan çıkan sarhoş, yuvarlandığı yerden kaldıran adam:

— Bu kadar içmemeliydiniz, dedi. Baksanıza yürüyemiyorsunuz bile.

— Haklısınız, diye sarhoş cevap verdi. Fakat içmemem değil, yürüyemediğime göre bardan çıkmamam gerekirdi!.

Yazısız

ZIRDELİ

İki deli karşılaştılar.

— Nasılsın, diye sordu biri.

— Şikâyet edecek bir şeyim yok, diye diğeri cevap verdi. Karım hastahanede. Annemin romatizması var. Oğlum kızamığa yakalandı. Benim de böbreklerim ağrıyor. Ya sen nasılsın?

— Berbat. Ölen teyzemden mirasa kondum. Karım piyangoda 2000 frank kazandı. Kaynanam evine döndü.

Görüyorsun ya durumum çok kötü. Ama cesaretimi hiç bir zaman kaybetmiş değilim. Bir parçacık şansla bu işin içindende sıyrılabilirim!

***

SİRKTE

Ufak tefek hayvan terbiyecisi, sirk direktöründen iş istiyordu.

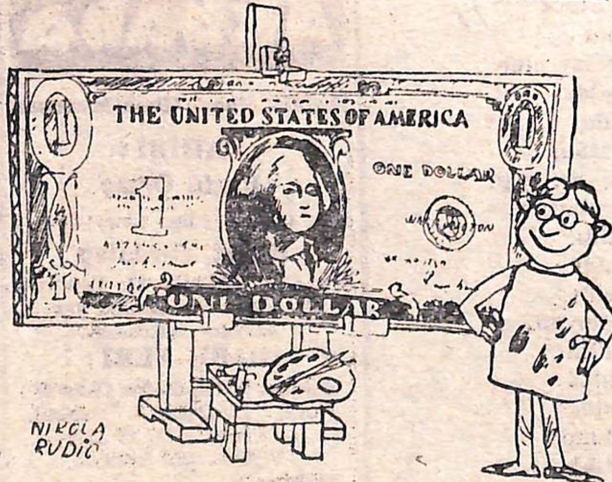
— Size iş vereyim ama, dedi direktör, öyle ufak tefeksiniz ki... İri bir kaplan sizi bir lokmada yutar.

Ufak tefek, hayvan terbiyecisi cesaretle cevap verdi:

— On yıldır meslekteyim, kaplan, aslan gibi hayvanların bana saldırdıklarını görmedim. Bulundukları kafese girdim mi şöyle bir hırlıyorlar, tepeden tırnağa bir süzüyorlar, homurdana homurdana çevremde geziyorlar.

— Neden dokunmuyorlar?

— Kimbilir? Her halde şişmanlamamı bekliyorlar!...

Yazısız

YONCA

Bir adam, arkadaşlarını uzun bir seyahate davet etti. Bu cömertliğinin nedenini sordular.

— Bu sabah dört yapraklı bir yonca buldum, dedi.

— Senin böyle inançların da mı var?..

— Ne diyorsunuz... Yonca, iki milyon frank bulunan bir cüzdanın içindeydi!..

VEZNEDAR

Veznedar kız, bir arkadaşına:

— Artık eskisi kadar güzel değilim, diye dert yandı.

— Nereden anladın bunu?

— Paralarının üstünü verdiğim erkekler aldıkları parayı artık sayıyorlar!.

İPSİZ ADAY BONANZA HAMZA

Uyduran: Aydın Aliustaoğlu

ULAN BONANZA HAMZA! YILLAR YILI TALİH DEDİN KADER DEDİN SÜRÜNDÜN... FAKİRLİĞE METAZORİ BÜRÜNDÜN. BASTIR MANGIRI PARTİYE.. SERMAYENİ YÜKLE KEDİYE. YAĞMA YOK OLMAM PARTİ ADAYI!.. OLACAĞIM BU MİLLETE BEN DAYI!..

Kuşcu Bonanza Hamza karar verdi adaylığını koymaya. Hem de Hiçbir partiye, hiç bir vilâyete ve de hiçbir şirkete bağlı olmadan. Yani **İPSİZ ADAY** olarak.

Kararını veren Hamza ilk iş olarak yeni bir probaganda keşfetti.

?

Haftaya:

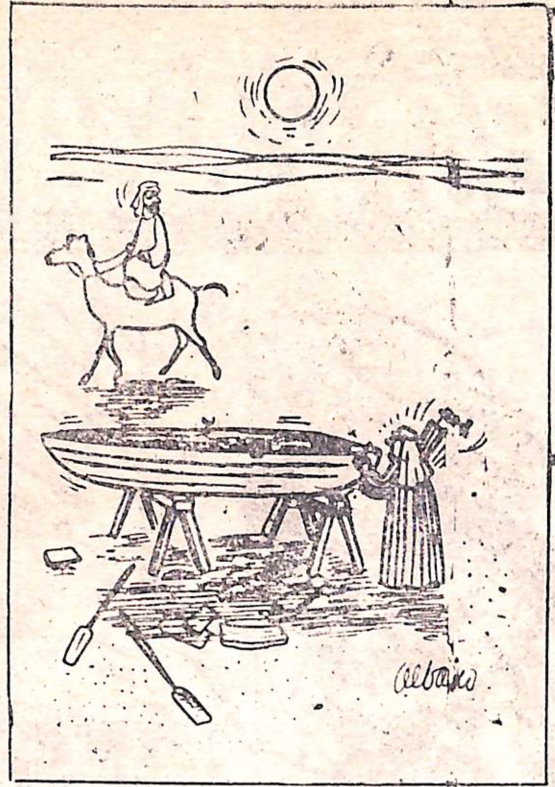
NEDİR BU MUCİZE?

REHBERİ İZLEYİNİZ !

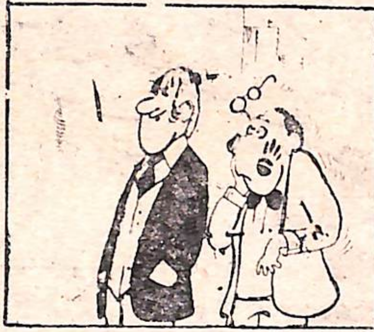

– BENİ DUDAKLARIMDAN ÖPTÜN.. HASTA MISIN?.. YOKSA YENİ BİR SEKRETER Mİ ALDIN?

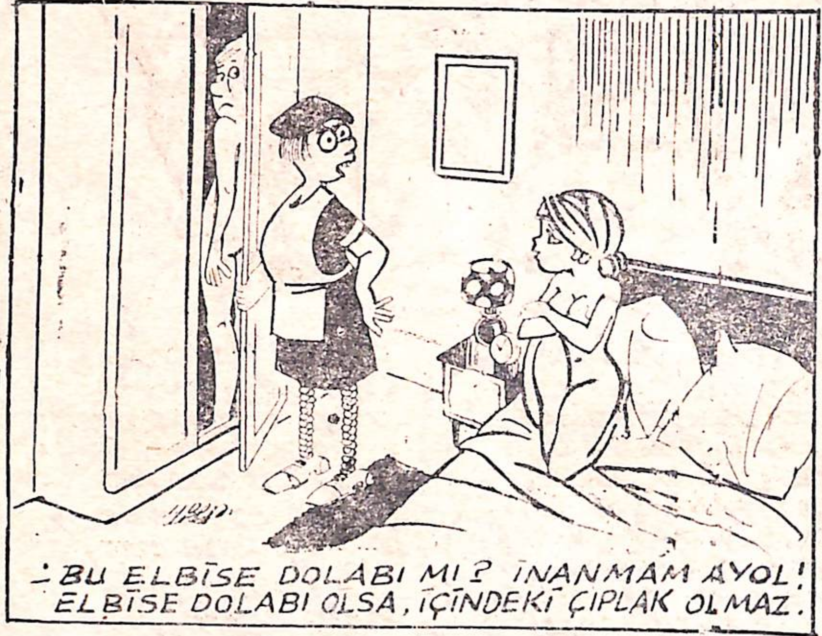

dünya karikatürleri...

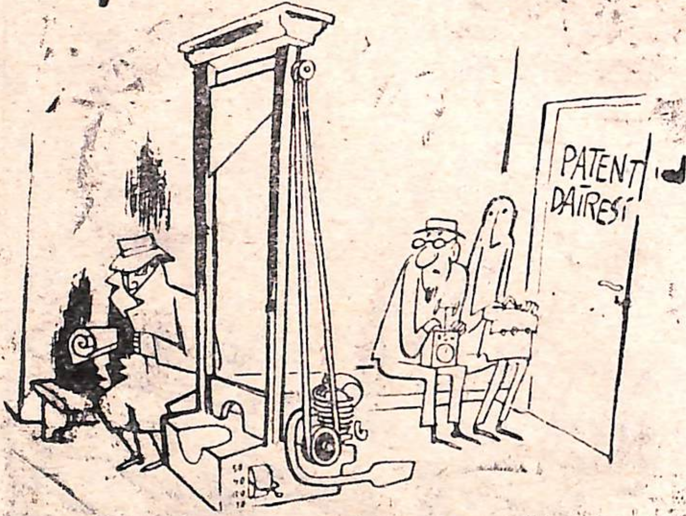

SANA HER ZAMAN SÖYLEMİŞİMDİR... ÇAPKIN BİR TİPİN VAR!

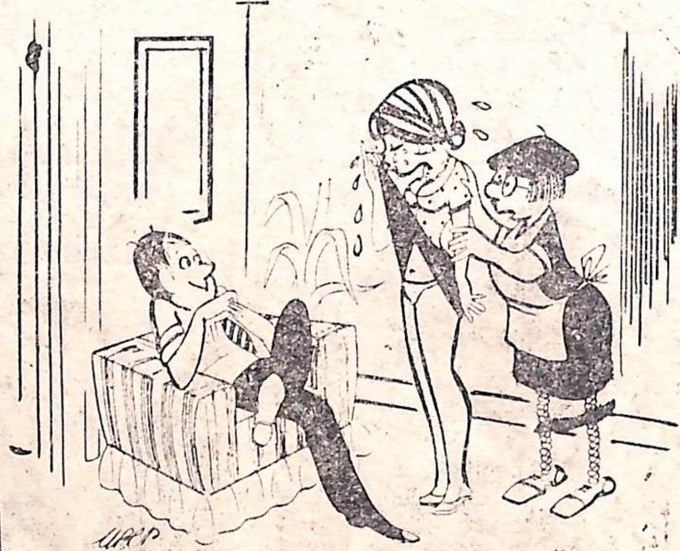

– BU ELBİSE DOLABI MI? İNANMAM AYOL! ELBİSE DOLABI OLSA, İÇİNDEKİ ÇIPLAK OLMAZ.

– SİGARANIZI YAKABİLİR MİYİM?

– BU KIZI AĞLATMAKTAN NE ZEVK ALIYORSUNUZ?

düşünmeyin

ZİRAAT BANKASI

her yerde
her zaman

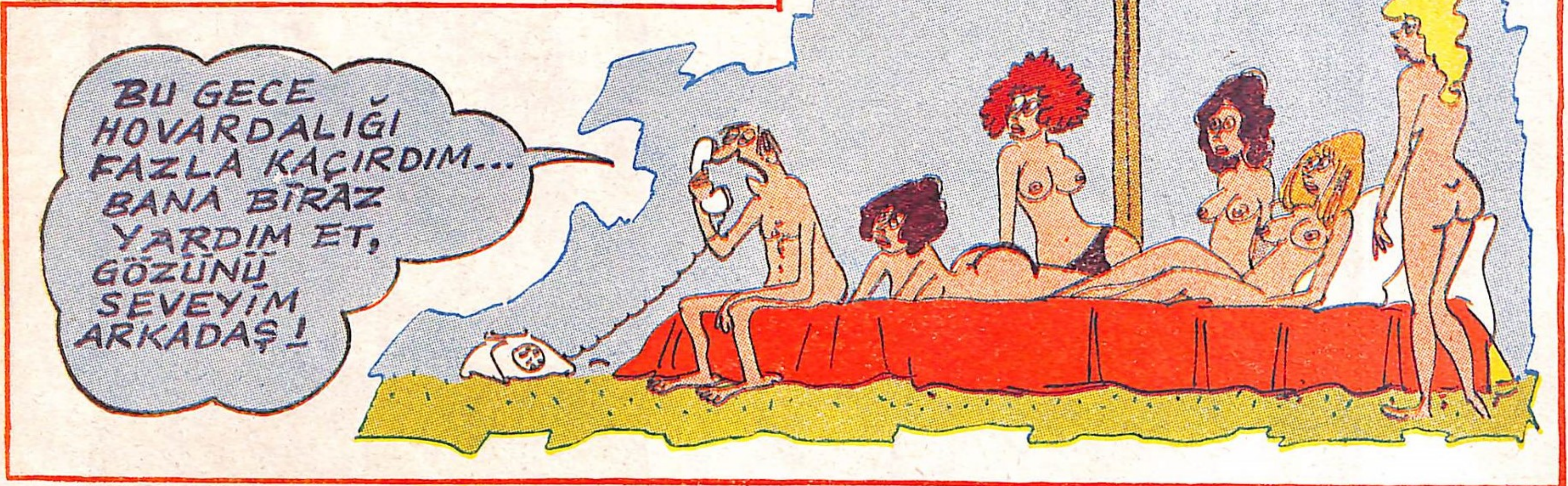
SİZLERLE

Basın—60136—20226—151

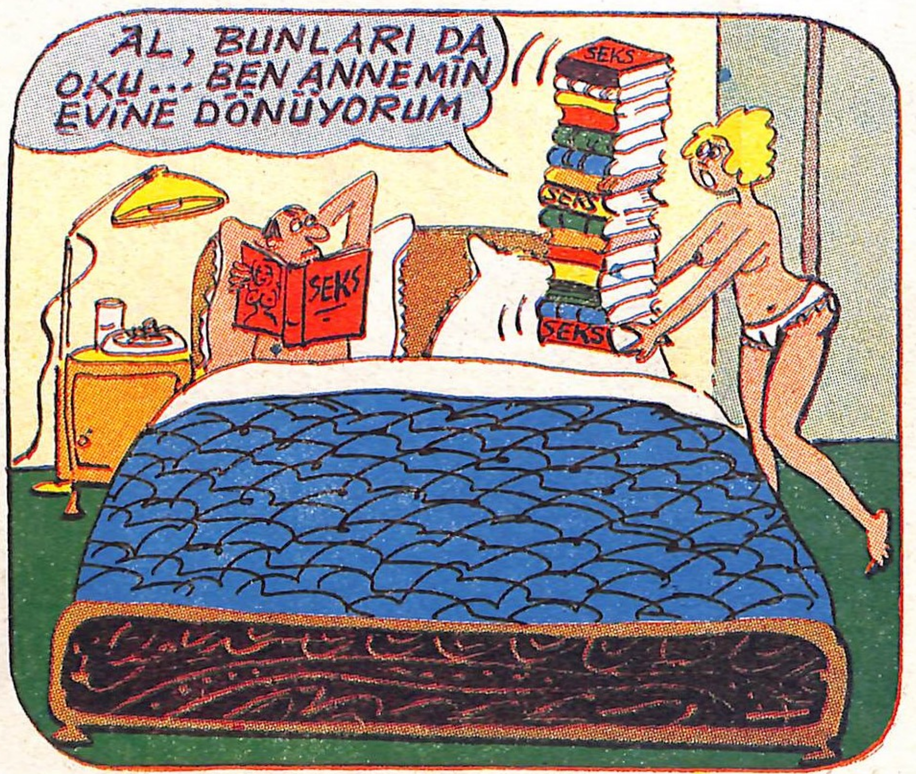
Akbaba

KORKMA! GÖZLÜĞÜMÜ ÇIKARINCA ONUN DEV GÖRÜNTÜSÜ SİLİNİP GİDER!.. O ZAMAN, YEDİM ONU DEMEKTİR!

OLMUYOR OLMUYOR. GÖZLER ÖNÜNDE BECEREMEM BU İŞİ!..

BU GECE HOVARDALIĞI FAZLA KAÇIRDIM... BANA BİRAZ YARDIM ET, GÖZÜNÜ SEVEYİM ARKADAŞ!

GEZİLER VE BAHAR, BENİ ÇOK YORDU. İKİ AYRI ODA İSTİYORUM!
OTEL

AL, BUNLARI DA OKU... BEN ANNEMİN EVİNE DÖNÜYORUM
SEKS
SEKS
SEKS
SEKS